

กว่าจะมาเป็นซีเกมส์ ที่เชียงใหม่

ชมรมผู้สื่อข่าวเชียงใหม่ จัดทำ
หนังสือ กัลยา ดำเนินงาน

พลตรีอินทรัตน์ ยอดบางเตย

ผู้สนับสนุนให้มีการจัดกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 มี
ขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกสมาคม
กีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่

ท่านมีความตั้งใจว่ากีฬาเอเชียนเกมส์ที่จะมีขึ้นใน
ประเทศไทยอีก 3 ปีข้างหน้า จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งม
ีความพร้อมด้านสนามกีฬาแล้ว น่าจะมีส่วนได้จัดกีฬา
บางประเภทบ้าง โดยเฉพาะฟุตบอลรอบแรก ท่านคง
จะผลักดันต่อไป

68 น.

มกราคม 4

เลขที่

เลขที่เอกสาร

หนังสือเพื่อ **วีเกมส์**

ก่อนจะมาเป็น **วีเกมส์**

ที่ **เชียงใหม่**

หอสมุดแห่งชาติรัชมังคลาภิเษก
เชียงใหม่

พิมพ์ที่ ฉันทชนกการพิมพ์ 233-233/1 ถ.โชตนา ต.ช้างเผือก อ.เมือง

จ.เชียงใหม่ โทร.214464,222585

ราคา 15 บาท

เลขห้อง

ท้องถิ่น

หอสมุดแห่งชาติ เชียงใหม่

LOC03602

เลขหมู่

796.1

ท 115 ก

คำนำ

เลขทะเบียน

ดีกว่าอยู่เปล่าๆ

เมื่อก่อนที่ผมได้ดูการถ่ายทอดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์และการติดตามข่าวคราวจากสื่อมวลชนต่างๆ ทำให้เกิดความคิดอย่างเด็กบ้านนอกคนหนึ่งว่า กีฬาซีเกมส์นี้คงจะไม่มีโอกาสได้มาจัดบ้านเรา (เชียงใหม่) แน่ๆ ที่คิดอย่างนั้นในตอนนั้นก็เพราะว่า จากสภาพความเป็นไปในตอนนั้นมันช่างไม่เอื้ออำนวยต่อการเป็นเจ้าภาพกีฬาใหญ่ๆ ระดับชาติแม้แต่หน่อย โดยเฉพาะสนามกีฬา ซึ่งก่อนหน้านี้เชียงใหม่ก็มีแค่สนามกีฬาเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งเป็นสนามกีฬาเล็กๆ แออัดยัดเยียดไปด้วยอาคารต่างๆ อย่างหาที่จะขยายตัวออกไปได้แม้ ก่อนหน้านี้ที่ดินด้านทิศตะวันออก ของสนามกีฬาจะเป็นที่ว่างรกร้างอยู่ ก็เป็นที่ว่างของเอกชน ซึ่งแต่ละนิ้วแต่ละคืบก็ล้วนแต่เป็นเงินทั้งสิ้น

เพราะฉะนั้นเรื่องของสนามกีฬาจึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่งในการจะจัดการแข่งขันกีฬาใหญ่ๆ ระดับระหว่างประเทศ

จวบจนเมื่อเชียงใหม่ได้นายกสมาคมกีฬาของเชียงใหม่คนใหม่ แทนคุณพัฒน์ ตูวานนท์ ที่ถึงแก่กรรม ซึ่งท่านผู้นั้นมียศเป็น ทหาร คือ พ.อ.อินทรัตน์ ยอดบางเตย (ยศขณะนั้น) ตอนนั้นหน้าที่การงานของท่าน คือหัวหน้ากองกิจการพลเรือน กองทัพบกที่ 3 และมีคุณพีระ ฟองดาววิรัตน์ เป็นหัวหน้าสำนักงานการกีฬาแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่ จำได้ว่างานกีฬาของเชียงใหม่ ตอนนั้นปรี๊ดปรี๊ดมากท่านนายกสมาคมกีฬาท่านหัวหน้า กกท. รวมทั้ง

ผมนั่งรถไปดูที่ของทหารโดยเฉพาะทางฝั่งทิศตะวันตกของถนนโชตนาไปแมริม ก็เห็นเหมาะสมสำหรับใช้เป็นสนามกีฬา จ.เชียงใหม่อยู่หลายแห่ง แต่เมื่อไปเปิดดูการขอใช้งานของแต่ละแห่งจากเจ้าหน้าที่ทหารที่เกี่ยวข้องดูปรากฏว่าแต่ละแห่งมักจะมีผู้ขอใช้กันอย่างต่อเนื่อง ไม่มีที่ว่างพอสำหรับสนามกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ ในตอนแรกนั้นแรงหนุนที่จะให้ จ.เชียงใหม่มีสนามกีฬาเป็นของตัวเองนั้นก็ได้รับจากท่านผู้ว่าไพรัตน์ เดชะรินทร์ อย่างเต็มที่ เจอกันหลายครั้ง ท่านก็จะถามว่าได้หรือยังหรือเอาตรงไหนดี อาหารวันหนึ่งบนลือบบี้ของ ดุสิตอินน์ ถนนช้างคลาน พ.อ.อินทรัตน์ ยอดบางเตย คุณพีระ และผู้เขียนก็ถูกนัดโดยท่านผู้ว่าไพรัตน์ เพื่อจะพูดคุยถึงเรื่องของสนามกีฬาเมืองเชียงใหม่โดยเฉพาะ

ท่านผู้ว่าไพรัตน์ย้ำว่าเอาให้ได้นะสำหรับที่ๆจะสร้างสนามกีฬาพร้อมกับแนะนำสถานที่พอเป็นแนวทางให้ไปค้นหาสืบหากันดูว่าที่นั่นที่นี้พอจะเป็นไปได้มากแค่ไหนเพียงใด และนั่นก็คงเป็น จุดเริ่มต้นอีกครั้งหนึ่งของสนามกีฬาเฉลิมฉลอง 700 ปี เมืองเชียงใหม่ในปัจจุบัน

หนังสือเล่มนี้พยายามที่จะให้เกี่ยวข้องกับกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ที่ จ.เชียงใหม่ระหว่างวันที่ 9-18 ธันวาคมนี้ ข้อเขียนของท่านหลายท่านที่นำมาบรรจุในหนังสือเล่มนี้ผู้จัดทำจึงมุ่งเน้นที่จะให้เขียนเกี่ยวข้องกับกีฬาซีเกมส์ในหลายแง่มุมท่านอ่านแล้วอาจจะมีความคิดความรู้สึกไปหลายๆอย่าง ก็สุดแล้วแต่ความรู้สึกของท่านเถอะครับ

นายทนงศักดิ์ กัญญา

ผู้จัดทำ

ไพรัตน์ เดชะรินทร์

พ่อเมืองผู้จุดประกายไฟชีเกมส์ให้ชาติช่วง

ดร. ไพรัตน์ เดชะรินทร์

พ่อเมืองผู้จุดไฟกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ให้โชติช่วง

ใครจะไปนึกกันบ้างว่าพ่อเมืองหนุ่มจังหวัดเล็กๆ ชัยนาท ที่ชื่อไพรัตน์ เดชะรินทร์ จะได้รับความไว้วางใจจากรัฐบาลให้มา เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ เมืองที่สองรองจากกรุงเทพฯ แต่ ก็นั่นแหละผู้มีความสามารถขนาดทำเศษฟางให้เป็นหุ่นนกที่งดงาม จนสร้างชื่อเสียงให้เมืองชัยนาทได้ขจรขจาย ก็นับได้ว่าไม่เบาแหละ

และเมื่อท่านได้มาทำหน้าที่พ่อเมืองเชียงใหม่ ดร.หนุ่มแห่ง มหาวิทยาลัยมิชิแกนสหรัฐอเมริกา ก็ไม่ทำให้อาณาประชาราษฎร์ชาว เชียงใหม่พบกับความผิดหวัง ท่านผู้ว่าไพรัตน์ เดชะรินทร์ เป็น พ่อเมืองที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงมาก ท่านทำทุกอย่างด้วยความ ตั้งอกตั้งใจไม่ลังเลเข้าสิ่งทีว่ำนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องท่านรับผิดชอบอย่าง เต็มที่กับสิ่งที่ท่านทำไปแล้ว

แม้แต่เรื่องของกีฬา

รับมาเลยซิ เราพร้อมทุกอย่าง เราทำได้

ท่านพูดกับเจ้าหน้าที่ของการกีฬาท่านหนึ่งเมื่อครั้งที่เรารอคอยกัน ว่ากีฬาซีเกมส์นั้นน่าจะจัดที่จังหวัดเชียงใหม่ได้แล้ว เพราะเชียงใหม่ มีศักยภาพหลายอย่างเพียงพอที่จะจัดการแข่งขันกีฬา ระดับซีเกมส์

พูดแล้วท่านไม่ได้ปล่อยหายไปกับสายลมนะแต่ท่านจะตาม เรื่องอยู่เสมอและจำเรื่องได้แม่นยำว่าได้ให้ข้อคิดอะไรไป

“เรื่องนั้นไปถึงไหนแล้วละที่ผมให้ไปศึกษาดู”

ท่านพูดกับเจ้าหน้าที่ กกท.คนเดิมเมื่อเจอกันบนลิบบบี่ของ

โรงแรมใหญ่แห่งหนึ่งย่านถนนช้างคลาน

เมื่อหัวกระดกทางก็ต้องสาย เรื่องใดก็ตามที่ผู้นำผู้เต็มตัว ลูกน้องก็ไม่ย่นเหมือนกัน ดังนั้นงานกีฬาซีเกมส์จึงเดินหน้าเต็มสูบ ในยุคที่มีไพร่ตั้น เดชะรินทร์ เป็นเจ้าเมืองเชียงใหม่ งานที่ไม่เคย เป็นรูปเป็นร่างเหมือนกับการไปสร้างปฏิมากรรมไว้บน ก้อนเมฆก็ กลายเป็นเรื่องจริงจิ่งขึ้นมากในยุคของท่านถ้าไม่มีไพร่ตั้นเดชะรินทร์ ก็ไม่แน่ว่าเหมือนกันว่าซีเกมส์ครั้งที่ 18 จะจัดขึ้นที่ จังหวัดเชียงใหม่ หรือไม่

น่าเสียดายที่ไพร่ตั้น เดชะรินทร์ ท่านบุญน้อยเกินไปท่าน น่าจะอยู่เป็นข้าราชการที่ดีที่มีประโยชน์ของประเทศไทยได้อีกมาก กีฬาซีเกมส์ที่เชียงใหม่คราวนี้แม้จะไม่ปรากฏเงาร่างของ ดร.ไพร่ตั้น เดชะรินทร์ อดีตข้าราชการหัวกะทิของกระทรวงมหาดไทย แต่ท่านก็อยู่ในความทรงจำของคนอีกหลายท่านที่อยู่ใกล้ชิดกับท่าน

อาจจะไม่มีคำพูดสุดดีเปล่งประกาศในสนามแข่งขันเพื่อรำลึก ถึงความตั้งใจของท่านในกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18

แต่ผู้เขียนขอใช้น้ำกระดาษนี้รำลึกถึงคุณงามความดีของท่าน ดร.ไพร่ตั้น เดชะรินทร์ พ่อเมืองผู้จุดไฟกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ให้โชติช่วง

ทองศักดิ์ กัลยา

15 ก.ย. 2538

พลตรีอินทรีรัตน์ ยอดบางเตย

ผู้รักบ้านเกิดเมืองเกิดเป็นที่ยิ่ง

แม้จะพูดได้ไม่เต็มปากว่าผู้เขียนก็เป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนถึง
เสธรายอด หรือพลตรีอินทรีรัตน์ ยอดบางเตย เมื่อครั้งมียศพันเอก
พิเศษมาเป็นนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ในครั้งนั้น แต่
ผู้เขียนก็กล้าพูดได้เต็มปากว่าเป็นผู้จุดพลุเรื่อง นี้ขึ้นมาเมื่อครั้ง
วงการกีฬาของเชียงใหม่ยังปลอดนายก สมาคมกีฬา เพราะการเสียชีวิตของคุณพัฒน์

ผมคุยเรื่องนี้กัน “เฮียจ๊อ” ธีรรัตน์ เล่าให้ฟังว่า ขณะนอน
ห้องเดียวกันที่วิทยาลัยครูเชียงราย เมื่อครั้งไปร่วมกีฬาเขต 5 ที่
จังหวัดเชียงราย เฮียจ๊อ ยังพูดกับผู้เขียนว่า เขาจะรับหรือ? จาก
นั้นเป็นต้นมานั้นแหละที่ความเคลื่อนไหวจากบุคคล ในวงการกีฬา
หลายคนหลายฝ่ายได้มีการเคลื่อนไหวเรื่องของนายกสมาคมกีฬา
แห่งจังหวัดเชียงใหม่ โดยจำได้ว่ามีคุณเฉลิมชัย บุญรักษา ผอ.
ผอ.วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ขณะนั้น กับคุณพีระ
พองดาวิรัตน์ หัวหน้าสำนักงาน กกท.สาขาเชียงใหม่ เป็นตัวจักร
ที่สำคัญมุ่งไปที่นายทหารหนุ่มจากร้ว จปร. เลือดเนื้อเชื้อไขของ
เมืองเชียงใหม่ท่านนี้

จากการมองไปรอบทิศในขณะนั้นมันมีอยู่เหมือนกันกับ คน
ที่จะมาเป็นนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ ไม่ใช่ว่าจะไม่มี
บางท่านถูกทาบทามไปแล้วด้วย แต่ท่านไม่รับกัน เพราะงานใน
ตำแหน่งนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ นั้นมัน มีปัจจัย

หลายอย่างที่ต้องพร้อมโดยเฉพาะปัจจัยเรื่องเวลา เนื่องจากนายกสมาคมกีฬา นั้นต้องใช้เวลาเกือบทั้งปีมาบริหารงานและเป็นการบริหารงานชนิดที่ว่าตัวนายกสมาคมนั้น “เสียมาก กว่าได้” ปัจจัยเรื่องเงินก็สำคัญ เพราะตัวนายกสมาคมฯนั้นที่ ผ่านมามีแต่ “ควักกับควัก” เลยเกิดความขยาดกับตำแหน่งนี้ กันทั้งนั้นเลยหาคนที่ จะยินยอมพร้อมใจกันได้ยาก

นอกจากคนรักกีฬาก็จริงเท่านั้น

เสธยยอดนั้น ได้ชื่อว่าเลิ่ดรักกีฬาามาตั้งแต่เด็กๆแล้ว คลุกคลีอยู่ในวงการกีฬามาแล้วหลายประเภทตั้งแต่จบจากโรงเรียน นายร้อยใหม่ๆ สนามมวยเดชานูเคราะห์ น้อยคนนักในสมัยนั้นที่ จะไม่รู้รักท่านได้สร้างได้ปลูกปล้ำได้ส่งเสริมสนามแห่งนี้มาอย่างเต็มที่

คนเราเมื่อใจมันรักกีฬาเป็นทุนอยู่แล้วเมื่อถูกทาบทามให้ เข้ารับตำแหน่งนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็น บ้านเกิดเมืองนอนจึงเป็นเรื่องที่ยินดียิ่งสำหรับท่าน

และในตำแหน่งนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่นี้แหละ ครบที่ท่านได้ผลักดันให้วงการกีฬาของเชียงใหม่และเขต 5 ก้าวสู่ จุดสูงสุดแห่งความพึงพอใจ

จึงขอเสนอประวัติภูมิหลังการเรียน การทำงานของท่าน นายพลทหารหนุ่มผู้ที่เราเรียกกันว่า “เสธยยอด” ท่านนี้พอ ลังเขป เพราะถ้าจะนำมาเขียนกันจริงๆแล้ว หนังสือเล่มนี้ทั้งเล่ม คงไม่พอแน่

ประวัติรับราชการ พลตรีอินทร์นัย ยอดบางเตย

วัน เดือน ปีเกิด 18 พ.ย. 2488

(อายุ 50 ปี พ.ศ. 2538)

กำเนิด นักเรียนนายร้อย (นร.)

ตำแหน่ง -ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาภาค 3

กองอำนวยการกลางรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ

-เลขาธิการคณะทำงานประสานงานการพัฒนาและ
การกีฬาของชาติ

อุดมการณ์ : ต้องการให้ประเทศไทยพ้นจากความยากจน
และประชาชนมีศีลธรรม (ความรู้คู่คุณธรรม)

ก. การศึกษา

1. ก่อนเข้ารับราชการ

รร.เรยีนาเซลิวิทยาลัย	อนุบาล	พ.ศ.2492
รร.ศรีวิทยา	ชั้นประถมปีที่ 4	พ.ศ.2496
รร.บูรณะศักดิ์วิทยา	ม. 1	พ.ศ.2497
รร.มงฟอร์ตวิทยาลัย	ม. 6	พ.ศ.2503
โรงเรียนเตรียมทหาร รุ่นที่ 4	เตรียมปีที่ 2	พ.ศ.2505
ศูนย์สงครามพิเศษ	หลักสูตรโดดร่ม	พ.ศ.2510
ศูนย์สงครามพิเศษ	หลักสูตรจู่โจม	พ.ศ.2510
โรงเรียนทหารราบ		

(ศูนย์การทหารราบ)

รร.จปร. รุ่นที่ 15

หลักสูตรชั้นนายร้อย พ.ศ.2510

วทบ. (ทบ.) พ.ศ.2511

2. เมื่อรับราชการแล้ว

หลักสูตรพลแม่นปืน รร.ร.ศร.

รุ่นที่ 1

พ.ศ.2515

หลักสูตรข่าวลับ

บก.33

พ.ศ.2516

โรงเรียนทหารราบ

(ศูนย์การทหารราบ)

ชั้นนายพัน

พ.ศ.2518

โรงเรียนเสนาธิการทหารบก

รุ่นที่ 57

พ.ศ.2518

วิทยาลัยกองทัพบก

รุ่นที่ 33

พ.ศ.2531

ข. ยศทางทหาร

ร้อยตรี

1 ต.ค. 2511

ร้อยโท

1 ต.ค. 2513

ร้อยเอก

1 ต.ค. 2517

พันตรี

1 ต.ค. 2520

พันโท

1 ต.ค. 2524

พันเอก

1 ต.ค. 2527

รักษาการพันเอกพิเศษ

1 พ.ย. 2528

พันเอกพิเศษ

17 เม.ย. 2530

พลตรี

1 ต.ค. 2536

ค. ตำแหน่ง**1. ผบ.มว.อว.ร้อย**

อวบ.ผส.7 ร.พัน.1

ยศร้อยตรี 5 ม.ค.2511

2. ผช.ผอ.3(อ)ร.2 พัน.3

- พล อสส.(วน.) ยศร้อยตรี 11 ก.ค.2511
3. ผบ.ร้อยยว.ผส.7 ร.พัน.1 ยศร้อยเอก 1 ต.ค.2517
 4. ผอ.3 ผส.7 ร.พัน.1 ยศพันตรี 1 ต.ค.2519
 5. ผช.กก.กิจการพลเรือนทก.3 ยศพันตรี 10 พ.ย.2522
 6. ผช.กก.กิจการพลเรือนทก.3 ยศพันโท 1 ต.ค.2523
 7. ผช.กก.กิจการพลเรือนทก.3 ยศพันเอก 20 ม.ค.2527
 8. รรท.กก.กิจการพลเรือนทก.3 อัตราพันเอกพิเศษ 1 พ.ย.2528
 9. กก.กิจการพลเรือน ทก.3 พันเอกพิเศษ 17 เม.ย.2530
 10. ประจำบก.ทบ. (ช่วยราชการหน่วยบัญชาการสงคราม
พิเศษและที่ปรึกษา กอ.รมน.ภาค 3) พันเอกพิเศษ 25
-ต.ค.2530
 11. ผช.ลก.บก.ทหารสูงสุดพันเอกพิเศษ 1 ต.ค.2534
 12. ประจำสำนักงาน
ผบ.ทหารสูงสุด พันเอกพิเศษ 26 ต.ค.2535
 13. ผู้ช่วยเจ้ากรม
การสรรพกำลังทหาร ยศพลตรี 1 ต.ค.2536
 14. ประจำ บก.ทหารสูงสุด
ช่วยราชการสำนักงาน
รอง ผบ.ทหารสูงสุด ยศพลตรี 1 ต.ค.2537
 15. ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาภาค 3
กองอำนวยการกลาง
รักษาความปลอดภัยแห่งชาติ ยศพลตรี 1 ต.ค.2538
- ง. ราชการสงครามต่างประเทศ

1. ผช.ผอ.(3) อ.,ร.2 พัน.3 พล อสส. เวียดนามใต้
2. หัวหน้าหน่วยล่าสังหารราทีกุล ประเทศลาว
3. หัวหน้าทีมหาข่าว ปากลาย แขวงไชยบุรี ประเทศลาว
4. นายทหารคนสนิท นายพลวังปาว แม่ทัพภาคที่ 2
ประเทศลาว

จ. ดูงานต่างประเทศ

1. โครงการแซมมออีลอุดอง (ชุมชนชีวิตใหม่)
ประเทศเกาหลีใต้
2. โครงการพัฒนา ประเทศไต้หวัน
3. โครงการพัฒนา ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน
4. โครงการติดอาวุธทางศีลธรรม MORAL RE-ARMAMENT
FOUNDATION (MRA.) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
5. งานกีฬาประเทศบราซิล อาเจนติน่า มองโกเลีย อิหร่าน
ยูโกสลาเวีย เยอรมัน ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย มาเลเซีย อีรัก
ไต้หวัน สาธารณรัฐประชาชนจีน ลาว ฟิลิปปินส์
บุルกาเรีย สเปน สาธารณรัฐเช็ก และสิงคโปร์
6. โครงการพัฒนาประเทศออสเตรเลีย ประเทศสาธารณรัฐเช็ก
เกี่ยวกับด้านสังคมจิตวิทยา
7. ประธานกรรมการควบคุมการตัดสินกีฬาซีเกมส์ กีฬา
เอเชียนเกมส์ กีฬาเข้าหือสต์เอเซียเกมส์ กีฬายกน้ำหนักใน
ทวีปเอเชีย
8. กรรมการตัดสินกีฬาโอลิมปิกเกมส์ บาเซิลน่า ประเทศ
สเปน , กีฬายกน้ำหนักโลก

๑. ประธานกรรมการควบคุมการตัดสินกีฬายกน้ำหนักของทวีปเอเชีย

ฉ. งานสังคม

๑. อดีต

- ๑.๑ เลขธิการศูนย์ประสานงานการพัฒนาสังคม
- ๑.๒ นายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่
- ๑.๓ เลขธิการสมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
- ๑.๔ กรรมการฝ่ายต่างประเทศสมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
- ๑.๕ รองประธานสหพันธ์ยกน้ำหนักแห่งเอเชีย
- ๑.๖ รักษาการประธานสหพันธ์ยกน้ำหนักแห่งเอเชีย
- ๑.๗ ประธานฝ่ายเทคนิคสหพันธ์ยกน้ำหนักแห่งเอเชีย
- ๑.๘ ผู้จัดการทีมยกน้ำหนักชาย-หญิง ทีมชาติไทย ได้รับรางวัล ๒ เหรียญเงิน ชุดเอเชียนเกมส์ครั้งที่ ๑๑ ณ กรุงปักกิ่ง ประเทศจีน
- ๑.๙ ประธานควบคุมการแข่งขันยกน้ำหนัก กีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ ๑๒ ณ เมืองฮิโรชิม่า ประเทศญี่ปุ่น

๒. ปัจจุบัน

- ๒.๑ ที่ปรึกษาสำนักงานกีฬาทหาร
- ๒.๒ ที่ปรึกษา กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๓
- ๒.๓ กรรมการศูนย์ประสานงานการพัฒนาสังคม
- ๒.๔ อุปนายกสมาคมยกน้ำหนักสมัครเล่นแห่งประเทศไทย
- ๒.๕ รองประธานสหพันธ์ยกน้ำหนักแห่งเอเชีย ครั้งที่ ๑
- ๒.๖ อุปนายกชมรมสมาคมกีฬาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย

2.7 กรรมการบริหารสหพันธ์กัณห์นักนันทนาชาติ

2.8 ผู้ประสานงานศูนย์อบรมประชาชนประจำตำบลหนองเหิน
มหาเถรสมาคม

2.9 เลขานุการคณะทำงานประสานงานการพัฒนาและกีฬาของ ชาติ
ผลงานที่ภูมิใจในชีวิต

1. ริเริ่มและสนับสนุนการสร้างสนามกีฬา 700 ปี จังหวัด

เชียงใหม่เพื่อสมโภชเมืองเชียงใหม่ 700 ปี

2. เป็นผู้ริเริ่มการจัดกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ที่จังหวัดเชียงใหม่
2538 เป็นการนำมาซึ่งเกียรติยศ และชื่อเสียงของประเทศไทย ซึ่ง
เป็นผู้นำของประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ที่สามารถจัดกีฬา
ซีเกมส์ ในต่างจังหวัดเป็นประเทศแรกและเป็นการนำมาซึ่งความ
เจริญในทุกๆด้านทั้งด้านสาธารณูปโภค เศรษฐกิจมาสู่ประชาชน
ในจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดใกล้เคียงในภาคเหนืออย่างแท้จริง

3. เป็นผู้ริเริ่มการสร้างอุฒมการณ์ "แผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง"
ร่วมกับ พล.ท.ประยุทธ์ รอดโพธิทอง อดีตรองแม่ทัพภาค 3 จน
กระทั่งกลายเป็นอุฒมการณ์ของชาติในปัจจุบัน

4. ริเริ่มสร้างถนน ต.หัวเมืองงาม ไปยัง อ.แม่จัน จ.เชียงราย เพื่อ
เสริมงานด้านเศรษฐกิจทำให้ความเจริญจากการติดต่อประเทศจีน
มายังประเทศไทยด้าน อ.แม่สาย จ.เชียงราย ต้อง ผ่านจังหวัด
เชียงใหม่ เพื่อสร้างเส้นทางต่อไปพม่า

5. ะรับการสร้างถนนสายคลองลาน จ.กำแพงเพชร ไปยัง อ.
อุ้มผาง จ.ตาก ทำให้การอนุรักษ์ป่าไม้ทุ่งใหญ่นเรศวรเป็นมรดก
โลกทุกวันนี้

6. ร่วมมือกับพระครูมงคลคีลวงค์ (ปัจจุบันคือ พระอุดมกิตติมงคล รองเจ้าคณะจังหวัดเชียงใหม่ อดีตเจ้าคณะอำเภอ ดอยสะเก็ด สร้างโรงเรียนตามวัดต่างๆ ในดอยสะเก็ด เพื่อให้เด็กเหล่านั้นเมื่อเติบโตขึ้นมากได้รักวัด และทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ซึ่งเป็นงานระดับชาติของกรมการศาสนาในปัจจุบัน

7. สนับสนุนการสร้างโรงเรียนนวมินทราชูทิศพายัพ จนกระทั่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่มีระดับมาตรฐานการศึกษา เป็นที่เชิดหน้าชูตาของชาวเชียงใหม่ในทุกวันนี้

8. สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาใน อ.สารภี โดยเริ่มจาก อ.ดอนแก้ว อ.สารภี ร่วมกับ คุณทองดี โพธิยอง จนกระทั่ง คุณทองดี โพธิยอง เป็นคนไทยตัวอย่าง และด่าบลดอนแก้ว มีประชาชนจากทั่วโลกและประเทศไทยเข้ามาเยี่ยมชมเพื่อเป็นตัวอย่างในการพัฒนา และการพัฒนานี้ก็ขยายไปทั่วจังหวัดเชียงใหม่ เป็นการเชิดหน้าชูตาของจังหวัดเชียงใหม่ และเป็นความหวังในการพัฒนาชาติต่อไปในอนาคต

9. เมื่อเริ่มรับราชการทหารได้เห็นความยากลำบากในการขาดน้ำของ อ.สันกำแพง ได้พยายามเข้ามาช่วยอย่างเต็มที่ เริ่มต้นจาก ต. บวกค่าง อ.สันกำแพง จนกระทั่ง อ.สันกำแพง มีความเจริญและมีน้ำใช้อย่างพอเพียง

10. เป็นผู้ริเริ่มสนามมวยเวทีกาวิละ (อดีตชื่อเดชานุเคราะห์) ร่วมกับ พล.ท.จวน วรณรัตน์ และพล.ต.วงศ์ บุญกล้า จนกระทั่งเป็นสนามมวยมาตรฐานในต่างจังหวัด จนกระทั่งทุกวันนี้

11. เป็นผู้สนับสนุนในการสร้างอาคารสุจินโณ จนกระทั่งสำเร็จ เป็น

ที่รักษาพยาบาลของประชาชนชาวเชียงใหม่ และใกล้เคียงจนถึงปัจจุบันนี้

12.เมื่อเป็นนายกสมาคมกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ ได้สนับสนุนและ นำทีมเชียงใหม่ชนะเลิศฟุตบอลยามาฮ่า ไทยแลนด์คัพครั้งที่ 4 จนกระทั่งทุกวันนี้ทีมจังหวัดเชียงใหม่ยังไม่เคยถึงรอบรองชนะเลิศอีกเลย

13.ริเริ่มการประสานงานกับสำนักงานปราบปรามยาเสพติดของประเทศไทย สหรัฐอเมริกา อย่างจริงจังด้วยการปราบปรามควบคุมกับการพัฒนาทำให้ยาเสพติดลดลงและประชาชนที่ปลูก ฝิ่นได้เลิกปลูกฝิ่น

14.ริเริ่มการอพยพชาวไทยภูเขาออกจากทุ่งใหญ่นเรศวร อ.อุ้มผาง จ.ตาก มาอยู่ที่ อ.พบพระ จำนวนถึง 20,000 คนเศษ เป็น การกระทำอย่างสันติวิธี เพื่อรักษามรดกโลกไว้จนกระทั่งสำเร็จ และชาวไทยภูเขาก็มีย่านพักอาศัยมีที่ดินทำมาหากินที่อ.พบพระ จ.ตาก จนกระทั่งทุกวันนี้

15.ริเริ่มการจัดตั้งหมู่บ้านป้องกันตนเองตามแนวชายแดนกับ พล.อ.พิจิตร กุลละวณิชย์ องคมนตรี ทำให้หมู่บ้านป้องกันตนเองตามแนวชายแดน (ปชด) มีความเข้มแข็งด้านการทหาร เมื่อถูกรุกราน และมีการกินดีอยู่ดีในปัจจุบัน

16.วางแผนการร่วมกับกรมทางหลวงสร้างถนนจาก จ.เชียงราย-แม่สรวย-เวียงป่าเป้า-ดอยสะเก็ด-เชียงใหม่ เพื่อสกัดกั้นการขยายตัวของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยจนกระทั่งเป็นถนนสายหลักในปัจจุบัน..

ตอนที่ 1

เป่งลั้ง

คู้ย แคะ แกะ เกา

ซีเกมส์ที่เชียงใหม่

ถ้าจะว่ากันไปแล้ว การพูดถึงการจัดทำการแข่งขันกีฬา
ซีเกมส์ที่เชียงใหม่ นั้นมิใช่เป็นเรื่องที่เพิ่งจะพูดกันเมื่อวันนี้นี้วันวาน
หากเป็นเรื่องที่พูดถึงกันมานานแล้ว

ดูเหมือนว่าพอเชียงใหม่เสร็จสิ้นจากการเป็นเจ้าภาพจัดการ
แข่งขันกีฬาเขตแห่งประเทศไทยครั้งที่ 2 เมื่อ พ.ศ.2511 นั้น
จะมีการพูดถึงถึงเรื่องซีเกมส์ที่เชียงใหม่ก็ครั้งหนึ่ง

ครั้งนั้นว่ากันว่า

เชียงใหม่เป็นเจ้าภาพกีฬาแห่งประเทศไทยได้ดีพอสมควร
ก็เลยเกิดความคิดของคนบางคนที่ว่า

กีฬาเขตแห่งประเทศไทยที่มีเมืองต่าง ๆ มาร่วมการแข่งขัน
เจ็ดสิบกว่าเมืองหรือเจ็ดสิบกว่าจังหวัด นักกีฬาและเจ้าหน้าที่
กว่าสองพันคนยังสามารถจัดได้

นับประสาอะไรกับกีฬาซีเกมส์ที่มีไม่ถึงสิบประเทศมาร่วม
การแข่งขันนักกีฬาและเจ้าหน้าที่ไม่ถึงพันคน (ในตอนนั้น) จะ
ไม่สามารถจัดได้

ดูมันจะเป็นเรื่องที่ยากกว่ากันเสียด้วยซ้ำ

แต่นั้นเป็นการพุดกันด้วยอารมณ์เสียมากกว่า

คือเป็นอารมณ์แห่งความคึกคักหลังจากที่ได้จัดกีฬาเขตแห่งประเทศไทยผ่านไปหยกๆแต่หาได้มีการดำเนินการอะไรที่เป็นจริงเป็นจังไปไม่

นอกจากจะเป็นเสียงกระซิบจากสายลมที่คอยบอกว่า

เมืองเชียงใหม่นั้นมีความคิดที่จะจัดกีฬาซีเกมส์เข้าแล้ว

เมื่อสิ้นยุคสิ้นสมัยของผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ที่ชื่อ พ.ต.อ.นิรันดร์ ชัยนาม หรือที่ชาวกีฬาในเมืองเชียงใหม่ยกย่องท่านว่าคุณพ่อนิรันดร์เกษียณอายุราชการไป

เกือบจะเป็นการปิดฉากความคิดเรื่องกีฬาซีเกมส์ที่เชียงใหม่ไปเสียสิ้น

แม้ว่าหลายต่อหลายครั้งที่มีข่าวคราวปรากฏออกมาทางหน้าหนังสือพิมพ์ทั้งในท้องถิ่นและหนังสือพิมพ์ส่วนกลางก็ตาม

ก็เป็นความเห็นหรือความคิดของบุคคลในวงการกีฬามือเมืองเชียงใหม่

ที่บางครั้งเป็นการพุดแบบที่เล่นทีจริงเมื่อได้รับการป้อนคำถามเข้ามา

หรือไม่ก็เป็นการสร้างข่าวเพื่อให้เป็นข่าวสร้างความสำคัญให้แก่ตัวเองมากกว่า

หาได้มีอำนาจมีอิทธิพลที่จะกำหนดให้เป็นอย่างนั้นอย่างนี้ไปได้

กล่าวได้ว่าการพุดถึงการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬา

ซีเกมส์ของเชียงใหม่ในยุคแรกคือหลังปี พ.ศ.2511 นั้น
เป็นการพูดที่ไม่มีความเป็นไปได้แม้แต่น้อย
 เพราะปัจจัยต่างๆ ไม่มีเลยที่จะรองรับการเป็นเจ้าภาพ
 จัดการแข่งขัน

ปัจจัยที่ว่านั้นคือ
 อย่างแรกสนามแข่งขันก็ไม่มีตอนนั้นสนามกีฬาของเมือง
 เชียงใหม่ที่ดีที่สุดมีอยู่เพียงสนามเดียวก็คือสนามกีฬาเทศบาล
 นครเชียงใหม่ที่ยังไม่ได้มาตรฐานและมีเนื้อที่อยู่เพียงจำนวน
 จำกัดเท่านั้นถ้าจะขยายสนามแล้วละก็ทำได้เพียงอย่างเดียวคือ
 ซ้อมเนื้อที่ที่อยู่ติดกันด้านตะวันออกซึ่งเป็นของเอกชนออกไปอีกซึ่ง
 ก็ไม่รู้ว่าจะเอาเงินที่ไหนมาซื้อ

ประการที่สองเรื่องความเห็นชอบจากรัฐบาลซึ่งก็ไม่รู้ว่า
 รัฐบาลในยุคนั้นจะเห็นงามด้วยหรือไม่ เนื่องจากกรุงเทพฯ ใน
 ยุคนั้นยังเป็นเมืองหลวงที่เหมาะสมจะทำอะไรเป็นหน้าเป็นตาของ
 ประเทศไทยได้ทุกอย่าง เวลานั้นประเทศไทยคือกรุงเทพฯ อย่าง
 เต็มที่ถ้าจะจัดซีเกมส์ที่เชียงใหม่ซึ่งยังเป็นกีฬาแหลมทองคงไม่
 ใช่ว่าเรื่องง่ายนักที่จะดึงมาได้

ประการที่สามในตอนนั้นเมืองเชียงใหม่ไม่ได้มีโรงแรมชั้น
 หนึ่งอยู่กระกระจายอย่างทุกวันนี้การที่จะสร้างหมู่บ้านนักกีฬา
 แหลมทองพร้อมกับสร้างสนามกีฬาโดยงบประมาณของรัฐบาล
 เป็นเรื่องที่ยากมาก

จะเห็นได้ว่ากีฬาซีเกมส์กับเชียงใหม่ยุคแรกที่มีการพูดกันคือ

ตั้งแต่ปี 2511 ถึง 2525 นั้น เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เลยหากคิดที่จะจัดการแข่งขัน

ก็นั่นแหละครับที่ความจริงก็คือความเจริญรุดหน้านั้นย่อมไม่หยุดอยู่กับที่ เมืองเชียงใหม่ก็ไม่พ้นจากสภาพความจริงอันนี้และอาจจะก้าวไปแบบกระโดดมากกว่าหลายบ้านหลายเมืองเสียด้วยซ้ำ

การสร้างบารมีของเมืองซึ่งได้ชื่อว่าเป็นเมืองที่สองรองจากกรุงเทพฯ ก็แก่กล้าขึ้นมาเรื่อยๆ มีการแข่งขันกีฬาหลายต่อหลายครั้ง รวมทั้งการแข่งขันกีฬาระหว่างชาติในระหว่างสถาบันอุดมศึกษาอย่างกีฬามหาวิทยาลัยอาเซียนและกีฬาอื่นๆ อีกหลายครั้ง

เหมือนกับการประกาศนียบัตรรับรองว่าเมืองเชียงใหม่สามารถที่จะจัดกีฬาระหว่างชาติได้อย่างไม่น่าจะมีปัญหา

และหลังจากการเป็นเจ้าภาพกีฬาเขตแห่งประเทศไทยซึ่งผันชื่อมาใช้ว่ากีฬาแห่งชาติอีกเป็นคำรับรองนพบุรีศรีนครพิงค์จึงได้เริ่มต้นงานของการเป็นเมืองแรกนอกจากกรุงเทพฯ ของประเทศไทยที่ได้เป็นสถานที่สำหรับการจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่

18

ซึ่งกว่าจะเป็นไปได้อย่างนั้นก็มีเบื้องหน้าเบื้องหลังที่ไม่ง่ายอย่างที่ใครๆ เขาคิดซึ่งจะเขียนถึงกันต่อไปเพื่อให้ทราบกัน...

ตอนที่ 2

เป่งลั้ง

คู้ย แคะ แกะ เกา

กีฬาสีเกมส์กับความเป็นมา

ถ้าการเสียชีวิตไปอย่างปัจจุบันทันด่วนก่อนถึงวัยควร
ของพัฒน์ ตูวานนท์ คือจุดหักเหครั้งสำคัญของวงการกีฬา
เมืองเชียงใหม่แล้วละก็

เห็นจะต้องยอมรับกันบ้างล่ะครับว่าเป็นความจริง

ทั้งนี้ทั้งนั้นก็เพราะว่า

เมื่อถึงวาระสุดท้ายของชีวิตในบุคคลซึ่งคลุกคลีอยู่กับ
วงการกีฬามาอย่างซ้ำของอย่างนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัด
เชียงใหม่ท่านนี้นั้น

มันไม่ได้หมายความว่าถึงตอนนี้พัฒน์ ตูวานนท์ นั้นคิด
ที่จะวางมือจากวงการกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่เข้าให้แล้ว

ความจริงนั้น พัฒน์ ตูวานนท์ ยังสามารถที่จะสร้าง
คุณูปการได้อีกมากมายแก่วงการกีฬาเพราะเขาผู้นี้เป็นผู้ที่มีทั้ง
ชีวิตและวิญญาณเพื่อวงการกีฬาที่สืบทอดมาด้วยความรู้สึกนึกคิด
ที่มีแต่ความผูกพัน

เมื่อ พัฒน์ ตูวานนท์ หดลมหายใจจึงเกิดภาวะที่ว่าง
เว้นจากผู้สานต่อเจตนารมณ์ ด้านกีฬาของเมืองเชียงใหม่อย่าง
เฉียบพลัน

มีนะมีอยู่สำหรับผู้ที่ต้องการจะเข้ามาสัมผัสตำแหน่งที่
คิดกันว่ามีหน้ามีตาพอสมควร แต่ก็ยังไม่มีผู้แสดงออกอย่างเป็น
จริงเป็นจังในช่วงนั้น

อาจจะเป็นเพราะว่าหลายคนมีความเกรงใจผู้ที่ยังมีร่างที่
สงบนิ่งอยู่ในโลงรอวันที่จะถูกย่อยสลายด้วยความร้อนแล้วกลายเป็น
เถ้าธุลีดินไปชั่วกัลปวสานก็ได้

แต่หลังจากสิ้นสรีระของอดีตนายกสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย
เชียงใหม่ผู้จริงจังแล้ว

ก็เกิดภาวะที่ขาดผู้ที่แสดงความต้องการจะเข้ามาทำ
หน้าที่แทนอย่างกระตือรือร้น

ในวงการกีฬานั้นพูดกันถึงเรื่องนี้ทุกครั้งยามที่เราหันหน้า
เข้ามาจับเข่าคุยกันยามพบเจอ

ผู้เขียนเองยามนั้นก็ใกล้ชิดกับวงการกีฬาพอสมควร
พยายามเฝ้าหูฟังความหลากหลายของนานาทัศนะที่จะพูดกันถึง
เรื่องตำแหน่งนายกสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเชียงใหม่ บางครั้ง
บางทีก็แสดงความคิดเห็นไปกับเขาด้วยว่าน่าจะเป็นคนนั้นคนนี้
น่าจะเป็นผู้นั้นผู้นี้สุดแต่จะคิดได้

กระทั่งมีกีฬาใหญ่ขึ้นที่เชียงรายซึ่งก็เป็นเวลาหลังจากที่
นายกสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเชียงใหม่ไปสู่ที่สงบสุขมาหลายเดือน
แล้ว

และผู้เขียนเองก็มีโอกาสไปร่วมงานกีฬาที่เมืองพ่อซุนมิ่ง
รายในครั้งนั้นด้วยในฐานะของผู้สื่อข่าวกีฬาเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์

และนักข่าวกีฬาในความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนนั้นไม่ใช่ นักข่าวกีฬาที่มุ่งแต่จะไปสนามกีฬาแล้วคอยแต่จะจับบันทึกผลการแข่งขันเพื่อส่งโรงพิมพ์ ไม่ใช่เท่านั้นและไม่ใช่ออย่างนั้นจริงๆ

นักข่าวกีฬาในความคิดของผู้เขียนจะต้องได้ทั้งข่าวทั้งผลการแข่งขันและได้ในแง่มุมต่างๆ ในความเคลื่อนไหวของกีฬา แต่ละรูปแบบที่จะเกิดขึ้น

การไปพบปะพูดคุยสอบถามความคิดเห็นจากบุคคลในวงการกีฬาไปด้อมมองดูความเคลื่อนไหวความเป็นอยู่ของนักกีฬาจากสถานที่ต่างๆ การรู้จักเปรียบเทียบความเป็นอยู่ของนักกีฬาแต่ละประเภทเหล่านี้คือจิตวิญญาณของนักข่าวอย่างแท้จริง

ผู้เขียนชอบแซกไปตามสถานที่ที่คิดว่าบุคคลในวงการกีฬาจะไปปรากฏตัวกัน และที่ วีไอพี. ที่สุดของเมืองเชียงรายได้ในตอนนั้นก็เห็นจะเป็นที่โรงแรมเวียงอินทร์นั้นแหละ

และที่นี้เองผู้เขียนไปพบกับบุคคลหนึ่ง และบุคคลผู้นี้แหละ ที่ได้เข้ามาทำงานในหน้าที่ของนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ในเวลาต่อมา

ใช่แล้วครับผู้เขียนหมายถึง พ.อ.พิเศษ อินทร์นัย ยอดบางเตย (ยศในขณะนั้น) เสธ.ยอด ของเมืองเชียงใหม่ผู้ซึ่งไปปรากฏตัวที่นั่นในงานราชการทหารของกองทัพบกที่ 3 ในตำแหน่งของหัวหน้ากองกิจการพลเรือน

หลังจากนั้นก็มีการพุดจากันในบุคคลผู้หลักผู้ใหญ่ในวงการกีฬาของเมืองเชียงใหม่ในทีมนั้นตอนนั้นกันไปทั่วจนกระทั่งสิ่งที่คิด

กันไว้เป็นความจริง

จะไม่ขอเขียนถึงการลั่นกันก่อนการเลือกตั้งรวมทั้งบุคคล
หลายๆท่านที่มีส่วนในการลอบบี้การเลือกตั้ง ให้เป็นไปอย่าง
ที่หลายฝ่ายต้องการ

ท่านนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ในเครื่องแบบ
ทหาร ท่านมีความที่เป็นจริงเป็นจังมากที่จะผลักดันที่จะสานต่อ
งานของนายกพัฒน์ ให้ก้าวไปข้างหน้าให้ได้ ท่านมองแนวการ
ทำงานตลอดทั้งมองจำนวนผู้ร่วมงานที่จะสามารถเสียสละกันได้

ความคิดของท่านคิดว่าทุกสิ่งจะต้องเป็นไปได้ เขต 5
และเชียงใหม่จะต้องยิ่งใหญ่ในก้าวแรกของการเข้ามาทำหน้าที่
ที่ท่านก็สร้างควมยิ่งใหญ่ให้ประจักษ์ด้วยการนำทีมนักกีฬาเขต
5 ทั้งหมดชนะเลิศการเดินพาเหรดที่เขต 10 จอมมาโดยตลอด
แต่นั้นไม่ใช่สิ่งที่ท่านพึงพอใจอย่างที่สุดเหนือไปกว่านั้นก็คือเขต
5 จะต้องยืนอยู่หัวแถวจึงจะถือว่าสำเร็จ

นอกจากแผนงานในการครองควมยิ่งใหญ่ ในกีฬาเพื่อ
การแข่งขันแล้วแผนงานใหญ่ในกีฬาเพื่อเกียรติภูมิของบ้านเกิด
เมืองนอนนั้นก็เป็อีกเรื่องหนึ่งที่ท่านคิดว่าเมืองเชียงใหม่จะ
ต้องทำได้ หลังจากทีพุดกันมาแต่ปากมาช้านานแล้วนั้นก็คื
การเป็นเจ้าภาพจัดกีฬาซีเกมส์ ณ เหนือฝั่งแม่ระมิงค์อันเป็น
แผ่นดินเกิด

คิดไม่ได้คิดเปล่าท่านทำได้ด้วยจำได้ว่าตอนนั้นท่านมุ่งเรื่อง
ของสถานที่เป็นอย่างแรกเพราะหากขาดเสียซึ่งสถานที่อันเป็น

สนามกีฬาเพื่อจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์แล้ว ต่อให้พูดกันจน
พันหักก็ยากที่จะทำได้

จำได้ว่าตอนนั้นผู้เขียนได้มีโอกาสไปกับท่านนายกสมาคมฯ
คือ เสธ. ยอด พร้อมคุณพีระ พองดาวิรัตน์ หัวหน้ากองฯ ไปทาง
แผนที่ของทหารในค่ายเพื่อที่จะดูว่าจุดไหนบ้างที่พอจะขอมาใช้
เป็นสนามกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่บ้าง

ในด้านการประสานงานกับผู้หลักผู้ใหญ่เพื่อที่จะให้พูดจา
กันเป็นเสียงเดียวกันนั้นท่านจะประสานงานอย่างใกล้ชิดกับผู้ว่า
ไพรัตน์ เดชะรินทร์ บางครั้งข้าวมือเพียง มือเย็น ตามโรงแรม
ต่างๆ เรื่องซีเกมส์กับเรื่องสนามนั้นก็ถูกนำไปพูดจาหารือกันด้วย
ทุกครั้ง

จนแทบจะกล่าวได้ว่า พันเอก อินทรรัตน์ ยอดบางเตย
(ยศในขณะนั้น) ท่านได้เป็นผู้จุดพลุกีฬาซีเกมส์ที่จังหวัดเชียงใหม่
ที่แต่ก่อนนั้นเป็นเพียงภาพลวงตาให้ปรากฏเป็นจริงเป็นจัง
ขึ้นมาระดับหนึ่ง และเป็นระดับสำคัญทีเดียว

ซึ่งก็ไม่แนเหมือนกันว่า

ถ้าไม่มีวันนั้นแล้วละก็จะมีวันนี้หรือไม่

ตอนที่ 3

เป่งลั้ง

ค้าย แคะ แกะ เกา

ซีเกมส์ที่มีแต่ปัญหา

ท่านนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ในยุคของ เสธ.ยอด เป็นบุคคลที่วงการกีฬาของเมืองเชียงใหม่ มีความตื่นตัวมีความเคลื่อนไหวกันมากจนแทบจะเรียกได้ว่า

ทุกลมหายใจเข้าออกของบุคคลในวงการกีฬานั้นมีแต่ความเคลื่อนไหวจนไออุ่นมันกรุ่นระอุไปทั้งเมืองเลยทีเดียวได้

จากความคิดที่เราคิดกันว่าจะหาใครมาบริหารวงการกีฬาร่วมกับท่านนายกสมาคมเลืดทหารก็กลับกลายเป็นว่าเอาเข้าจริงๆมีผู้เสนอตัวมาทำงานจนแทบจะเลือกกันไม่หวาดไม่ไหว

เก้าอี้บริหารสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ที่มีไม่ถึงยี่สิบตัวนั้นมันน้อยไปเสียแล้วสำหรับผู้ที่ต้องการจะมาร่วมบริหารงานกีฬาของจังหวัดแม้จะเป็นการอาสาเข้ามาเพื่อช่วยเหลือก็ตาม

ในฐานะผู้สื่อข่าวกีฬาในตอนนั้นทำงานกันอย่างคึกคักมากเพราะมีข่าวมีกิจกรรมให้ทำข่าวไม่เว้นแต่ละวัน

ในการประชุมผู้ร่วมบริหารสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ครั้งแรกหลังรับตำแหน่งนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ นั้นท่านนายกสมาคมฯพูดด้วยความหนักแน่นจริงจังว่า

คนเรานั้นถ้าจะรักชาติบ้านเมืองแล้ว มันจะต้องเริ่มต้น

ที่จะต้องรักถิ่นเกิดบ้านเกิดของเราเสียก่อน ถ้าเราไม่เริ่มต้นที่จะรักบ้านเกิด เราย่อมไม่รักเมืองและไม่รักประเทศชาติได้

เพราะฉะนั้นทุกอย่างจะต้องเริ่มที่บ้านเกิด

แผนงานต่างๆที่น่าจะนำไปสู่ความยิ่งใหญ่ของนักกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่ถูกกลั่นออกมาจากสมองของผู้รู้เป็นขั้นเป็นตอนเป็นแบบเป็นแผน

นั่นคือนักกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่จะต้องขึ้นยืนแป้นในฐานะผู้ชนะให้มากที่สุด

ไม่ใช่ไปที่ไหนมีแต่นักกีฬาของเขาเอาไปกินหมด

กว่าจะได้ชื่นชมนักกีฬาของเราก็คอยแล้วคอยอีกจนบางครั้งรู้สึกว่

คนบ้านเรานั้นไม่มีฝีมือดีหรืออย่างไร

เพราะฉะนั้นความตั้งใจของนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ท่านนี้จะต้องสร้างความยิ่งใหญ่ให้กับนักกีฬาเชียงใหม่ให้ได้

นักกีฬาของเชียงใหม่จะต้องอยู่หัวแถวในกีฬาแห่งชาติและเมืองเชียงใหม่จะต้องได้จัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ

ท่านเริ่มต้นด้วยการเชื่อมประสานสัมพันธ์กับชาติเพื่อนบ้านก่อน

พม่า-ลาวถึงกับยกทีมฟุตบอลไปมาหาสู่กันและตั้งเป้าหมายเพื่อแข่งเข้าเยือนกัน

อันนั้นคือจุดก้าวที่สำคัญอีกจุดหนึ่งที่น่าจะนำชื่อเสียงเรื่อง

กีฬาของเชียงใหม่ไปสู่นานาชาติ

เพื่อความมุ่งหมายที่สำคัญนั่นคือกีฬาซีเกมส์และเอเชียนเกมส์ในอนาคต

ซึ่งเป็นความคาดหวังที่มีจุดหมายอยู่ในตัวอยู่แล้วนั่นคือการที่เมืองเชียงใหม่จะมีอายุครบ 700 ปีในปี 2539 ในระยะเวลานั้นจึงน่าจะมีมหกรรมกีฬาระดับซีเกมส์เกิดขึ้นสักครั้งหนึ่งในแผ่นดินของเมืองที่อยู่ยังคงกระพันมาหลายชั่วอายุคนแห่งนี้

ดูเหมือนว่าการพูดกันถึงเรื่องเชียงใหม่กับการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์นั้นเป็นเรื่องที่ค่อนข้างจะง่ายเหลือเกิน เพราะไม่ว่าจะหันหน้าไปปรึกษาใครพูดกับใครก็ว่าดี ว่าเห็นด้วยกันทั้งนั้น

ทุกกลุ่มทุกระดับทั้งในจังหวัดและในระดับชาติ

เพราะทุกคนไม่รู้ว่าลึกๆแล้วถ้าจะทำการกันจริงๆปัญหาและอุปสรรคมันจะเกิดขึ้นมากมายขนาดไหน

มีอยู่เพียงไม่กี่คนเท่านั้นที่พูดด้วยทำด้วย

และเสธ.ยอด ก็เป็นเพียงคนหนึ่งที่ไม่กี่คนนั้นที่จริงจังกับเรื่องนี้ด้วย

ก็อย่างที่เคยบอกไปแล้วนั่นแหละว่า

ถึงกับไปเปิดแผนที่ของทหารที่มีอยู่ดูว่าจุดไหนเหมาะสม จุดไหนที่พอจะสร้างสนามกีฬาขนาดใหญ่ได้

การเกิดหน้าการก่อตัวที่รู้กันเพียงไม่กี่คนนั้นบางครั้งบางทีมันก็ตีในแง่ของความคล่องตัวและไม่ต้องมากด้วยปัญหา

ตอนที่ 4

เป่งลิ่ง

คู้ แคะ แกะ เกา

ปัญหาและอุปสรรคซีเกมส์

ดังที่กล่าวไว้แล้วตั้งแต่แรกว่ากีฬาสีเกมส์ที่เชียงใหม่
ตอนแรกเป็นการพุดกันด้วยปากต่อปาก

ต่อมาก็เป็นการดำเนินงานในส่วนของความพยายาม
ของคนเพียงไม่กี่คนที่อยากจะทำอะไรให้บ้านเมืองเชียงใหม่
โดยเฉพาะคนเชียงใหม่ที่รักเชียงใหม่รักถิ่นเกิดอย่างเสรี ยอด
พล.ต.อินทรัตน์ ยอดบางเตย ได้พยายามทำในสิ่งที่เห็นว่า
ทำได้ดีที่สุดและเป็นไปได้ที่สุด

โดยมีคุณพระ พองดาวิรัตน์ หัวหน้ากองการฝึกสอน
กีฬา สำนักงานกีฬาแห่งประเทศไทยที่ตอนนั้นท่านเป็นหัว
หน้าสำนักงาน กกท. สาขาเชียงใหม่เป็นผู้จัดงานอย่างเต็มที่
ทำอย่างชนิดที่ว่าไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยและเป็นไปในลักษณะ
ของการปิดทองหลังพระมากกว่า

นอกจากบุคคลทั้งสองท่านที่ได้กล่าวมาแล้วว่ามีความตั้งใจ
ตั้งใจที่จะให้ครั้งหนึ่งในเชียงใหม่ได้ชื่อว่าเป็นเมืองที่มีการจัด
แข่งขันกีฬาสีเกมส์แล้ว

ยังมีหน่วยงานของรัฐอย่างการกีฬาแห่งประเทศไทยให้

การสนับสนุนอย่างเต็มที่

และมีการสัมมนาที่เชียงใหม่กับการจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ที่โรงแรมเชียงใหม่พลาซ่าซึ่งเป็นการสัมมนารั้งแรกของเรื่องนี้ที่มีหน่วยงานด้านการกีฬาของประเทศมาร่วมสัมมนาทั้งภาครัฐบาล ภาคเอกชน ซึ่งรวมทั้งคณะกรรมการโอลิมปิกไทย ผู้แทนจากสมาคมกีฬาต่างๆ หน่วยงานทุกฝ่ายท้องถิ่น โดยมี กกท. เป็นแม่งาน

งานสัมมนาเป็นไปด้วยเหตุด้วยผลอย่างดียิ่งและเสียงในห้องสัมมนาในวันนั้นสอดรับกันอย่างดีด้วยความเห็นด้วย

และวันรุ่งขึ้น

หนังสือพิมพ์ในส่วนกลางหรือแม้แต่ในท้องถิ่นเชียงใหม่เกือบทุกฉบับพาดหัวข่าวกีฬาว่า

เมืองเชียงใหม่ได้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ทำความตื่นเต้นให้กับผู้ที่ได้อ่านข่าวโดยเฉพาะชาวเชียงใหม่เป็นพิเศษ

แต่นั้นเป็นแค่ฉากแรกที่เกิดขึ้นเท่านั้น

เพราะในความจริงที่ปรากฏขึ้นภายหลังนั้นปรากฏว่าหลายคนมาร่วมสัมมนากีฬาซีเกมส์กับเมืองเชียงใหม่ที่ออกปากสนับสนุนกันอย่างเต็มที่นั้นกลับมีท่าทีที่เปลี่ยนไป

ถึงกับแสดงท่าทีที่ไม่เห็นด้วยที่จะจัดกีฬาซีเกมส์ที่เชียงใหม่ก็มี และสถานที่เขาต้องการให้จัดการแข่งขันกันที่สุดก็คือกรุงเทพมหานครนั่นเอง

เพราะอะไรถึงเป็นอย่างนั้น ถ้าไม่เพราะว่าผลประโยชน์
อย่างมหาศาลที่จะเกิดขึ้นจากการจัดการแข่งขันซีเกมส์หาก
สามารถดึงดูดได้ที่กรุงเทพฯ

ที่มือไม้เส้นสายโยงใยพร้อมที่จะทำให้ไม่ขลุ่ยหลัก

อีกประการหนึ่งความคิดที่ว่า **"กรุงเทพฯคือเมืองไทย"**
ก็ยังมีอยู่ไม่น้อยในความคิดของบุคคลในวงการกีฬาจากส่วนกลาง
การให้สัมภาษณ์หลายครั้งจึงเป็นไปในทางลบมากกว่า
ที่จะเป็นทางบวกต่อการจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ที่เมืองเชียงใหม่
ที่ทำเอาคนเชียงใหม่นั้นเสียอารมณ์เสียความรู้สึกไปไม่น้อยเลย

ทั้งนี้รวมไปถึงกลุ่มผู้ผลักดันการจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์
ครั้งที่ 18 ที่เชียงใหม่ด้วย

ซึ่งในตอนนั้นกลุ่มผู้ผลักดันการจัดกีฬาซีเกมส์ที่เชียงใหม่
ก็เดินทางไปอย่างไม่ห่อหุ้มแม้ว่าจะเต็มไปด้วยปัญหาและอุปสรรค
ทั้งการแสดงออกที่บางครั้งออกมาในลักษณะของหน้ามือเป็นหลัง
มือก็ตาม

เพื่อเป็นการอุ้มเครื่องหรือเพื่อเป็นการสร้างอารมณ์ร่วมให้
เกิดขึ้นกับชาวเชียงใหม่ในการรวมพลังกันจัดกีฬาซีเกมส์ผู้อยู่ใน
วงการกีฬาในตอนนั้นของเชียงใหม่ที่มี **พ.อ.อินทรัตน์ ยอด
บางเตย (ยศในขณะนั้น)** เป็นนายกสมาคมกีฬาของเมือง
เชียงใหม่ นั้นคึกคักขึ้น

แต่เมื่อไปดูคิวการเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ
แล้วปรากฏว่า

เชียงใหม่จะจัดได้ก็ต้องปี 2536 ต่อจากจังหวัดขอนแก่น
นั้นแหละ

ซึ่งดูจะเป็นไปไม่ได้และไม่ทันใจเหลือเกิน

หากแต่ว่าบางครั้งโชคก็เข้าข้างเมืองเชียงใหม่อยู่เหมือนกัน
อย่างกีฬาแห่งชาติที่อยุธยาซึ่งจะต้องเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขัน
ครั้งที่ 23 ในปี 2533

อยุธยาไม่น่าพร้อมหลายประการไม่อาจจะเจ้าภาพได้
ดังนั้นจึงเกิดกรณีสับสนให้จังหวัดเชียงใหม่ที่จะขอเป็นเจ้าภาพ
จัดกีฬาแห่งชาติแบบทันทีทันใดมีเวลาเตรียมตัวเพียงไม่ถึงหนึ่ง
ปีด้วยซ้ำ

สำหรับแม่งานคือการกีฬาแห่งประเทศไทยนั้นแน่นอน
สนับสนุนให้เชียงใหม่เป็นเจ้าภาพอย่างสุดลิ่มอยู่แล้ว เรื่องต่างๆ
จึงง่ายเข้า

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ในตอนนั้นคือท่าน**ดร.ไพรัตน์
เดชะรินทร์** ได้หารือกับ **พ.อ.อินทรัตน์ ยอดบางเตย** (ยศ
ในขณะนั้น) นายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่แล้วแผน
การต่างๆของกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 23 ที่เมืองเชียงใหม่ก็เกิด
ขึ้นอย่าง กระชับรวดเร็วและจริงจัง

การดำเนินงานในส่วนของสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่
เพื่อนำไปสู่การแข่งขันก็ดำเนินไปอย่างไม่มีที่ติ ในส่วนของทาง
ราชการจังหวัดเชียงใหม่ก็ไม่มีข้อขัดข้อง

จนกระทั่งกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 23 ที่จังหวัดเชียงใหม่ในปี

2533 ก็ผ่านไปด้วยความเรียบร้อยและยิ่งใหญ่และเป็นการจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ประสบผลสำเร็จมากที่สุดเพราะทั้งเงินกองทุนเพื่อการกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่เอาไว้มากว่าสิบล้าน บาท

ไม่เคยมีกีฬาแห่งชาติครั้งไหนที่ทำได้ถึงขนาดนี้

ผู้ว่าไพรัตน์ เดชะรินทร์ จากไปแล้วด้วยอนุสรณ์เงินก้อนใหญ่เพื่อวงการกีฬาของเมืองเชียงใหม่แต่หลาย ๆ ท่านรวมทั้ง **พล.ต.อินทรัตน์ ยอดบางเตย** ยังอยู่ อยู่อย่างพร้อมที่จะผลักดันกีฬาซีเกมส์ให้ดังมากยิ่งขึ้น

ยิ่งใหญ่บนแผ่นดินเกิดของท่าน

ตอนที่ 5

เป่งลั้ง

คู้ย แคะ แกะ เกา

บทสรุปชีเกมส์ที่เชียงใหม่

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วหลายตอนว่ากีฬาสีเกมส์ ซึ่งจะจัดขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ในปี 2538 นั้น แม้ว่าโดยหลักการต่างๆ จะมีผู้เห็นด้วยอย่างมากมายกว้างขวาง

แต่กว่าจะถึงวันนี้กลับเต็มไปด้วยปัญหาที่มากมายเหลือเกินและมันเป็นปัญหาที่คาดไม่ถึงถึง

และก็เชื่อว่าตั้งแต่นี้เป็นต้นไปปัญหาต่างๆ จะยังไม่จบสิ้นอย่างแน่นอน

และปัญหาใหญ่ที่ขวางหน้าอยู่อย่างหมิ่นนั่นก็คือ

ปัญหาของสถานที่สำหรับจัดการแข่งขัน

จริงอยู่แม้ผู้รับผิดชอบโดยตรงอย่างผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธ์ จะนัยันนอนยันว่า

ขอเอาตำแหน่งเป็นประกันว่าชีเกมส์จะต้องจัดขึ้นในปี 2538 ที่จังหวัดเชียงใหม่แน่นอนถ้าจัดไม่ได้เพราะเหตุสนามสร้างไม่ทันแล้วละก็

จะไม่ขอเป็นผู้ว่าการอีกต่อไปก็ตาม

แต่ก็นั่นแหละครับเรื่องอนาคต

อะไรมันจะแน่นอนได้

เพราะสิ่งที่เราไม่รู้มันยังจะเกิดขึ้นอีกมากมายหลายอย่าง
รวมทั้งระหว่างการก่อสร้างสนามกีฬา 700 ปีเมือง
เชียงใหม่ นั้น

เรากียังไม่รู้ว่ามันจะรีบเรียบไปตามแผนงานหรือว่าจะ
สะดุดเพราะปัญหาอุปสรรคอะไรหรือไม่

นอกจากปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในระหว่างการก่อสร้าง
ซึ่งช้าไม่ได้แม้แต่บัดเดียวแล้ว

ปัญหาอื่นๆ จะต้องเกิดขึ้นอย่างช่วยไม่ได้
เมื่อไม่เกิดปัญหาเรากียังไม่รู้ว่ามีปัญหามันอยู่ที่ไหนต่อเมื่อเจอ
ปัญหาแล้วถึงจะรู้ว่าน่าจะทำอย่างนั้นอย่างนี้เอาไว้ก่อน

สิ่งที่จะต้องทำกันอย่างที่สุดก็คือ
จะต้องมองดูว่าที่ผ่านมา มันมีอะไรพลาดไปบ้าง
และที่น่าจะเป็นไปในอนาคตนั้นจะทำอะไรที่จะแก้ความ
ผิดพลาดบ้าง

ความผิดพลาดที่เห็นอยู่นั้นก็ได้แก่การที่คนรู้งานบางคน
ไม่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับงาน

เขียนมาจนยืดยาวหลายตอนนั้นคงจะพอมองออกกันบ้าง
แล้วว่า

ซีเกมส์เชียงใหม่แต่ต้นนั้นใครบ้างที่รู้งานและจับงานนี้
ขึ้นมา

คุณพีระ พงดาวิรัตน์ หัวหน้ากองฝึกสอนกีฬาการ
กีฬาแห่งประเทศไทยก็รู้เรื่องงานนี้ดี และรู้เรื่องมาโดยตลอด

น่าจะได้ทำงานซีเกมส์ที่เชียงใหม่อย่างเป็นขึ้นเป็นอัน
และเสธ.ยอด พล.ต.อินทรัตน์ ยอดบางเตย เลือดเนื้อ
เชื้อไขคนเมืองเชียงใหม่ที่รักบ้านรักเมืองเชียงใหม่มาแต่อดีตแต่
ออก

และได้จุดไฟซีเกมส์ให้เป็นจริงเป็นจังมาตั้งแต่เสร็จการ
แข่งขันกีฬาแห่งชาติเมื่อปี 2533

รวมทั้งคน "บางคน" ที่รู้เรื่องดีมีความเหมาะสมเฉพาะถิ่น
น่าจะถูกเรียกมา "จ้างงาน" ในด้านการประสานงาน
กีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ที่จังหวัดเชียงใหม่เพื่อความเข้าใจอันดี
ของแต่ละฝ่าย

ซีเกมส์นั้นเป็นงานใหญ่เป็นงานที่เป็นหน้าเป็นตาของ
ประเทศชาติบ้านเมือง การผัดพ้องหมองใจกัน การชิงดีชิงเด่น
กันจนดูเหมือนกับบางครั้งจะเป็นการทะเลาะวิวาทกันนั้นน่าจะ
ยุติลงได้แล้ว ถ้าหากว่าเรามีเป้าหมายที่จะทำงานกันให้ดีที่สุด

เวลาสองปีที่เหลือจึงเป็นเวลาแห่งความท้าทายเป็นอย่าง
ยิ่งว่าเราจะทำได้กันแค่ไหน

ถ้าเราไม่รวมกำลังกันทำงานเพื่อบ้านเมืองเพื่อประเทศชาติ
แล้ว

แน่นอนความสมบรูณ์จะไม่เกิดขึ้น

คนที่คอยสะใจสาใจยังมีอยู่เหมือนกันและพร้อมที่จะ
กระทุ้งซ้ำถ้าเราพลาด

เพราะฉะนั้นก่อนจะถึงซีเกมส์ครั้งที่ 18 นั้นเราจะต้อง

ทำสิ่งที่ถูกต้องที่สุด และเป็นประโยชน์ต่องานที่จะเกิดขึ้นให้มากที่สุดถ้าจะให้เมืองเชียงใหม่ได้รับการกล่าวขานไปในทางที่ดีทั้งมาสร้าง ความประทับใจให้แก่ผู้ที่จะมาแ่วมาเยือนแล้วละก็

ทำในสิ่งที่ควรทำ มอบงานให้ถูกกับคนที่เหมาะสมกับงานเถอะครับ

ปัญหาต่างๆมันจะลดน้อยลงไปบ้าง.

หกหมื่น สี่หมื่น สองหมื่น ความคิดของคนสายตาล้น

ต้องยอมรับว่า พล.อ.เทียนชัย ศิริสัมพันธ์ อดีตรองนายกรัฐมนตรีสมัยนั้นท่านเป็นผู้ที่มีสายตาวียาวไกลเป็นอย่างยิ่งที่ท่านเป็นผู้เห็นควรที่จะให้การก่อสร้างสนามกีฬาเมืองหลักที่เชียงใหม่ โดยเฉพาะเมณสเตเดียมนั้นจุผู้ชมได้ขนาด 6 หมื่นคน ท่านยืนยันเรื่องนี้หลายครั้ง ถ้าหากว่าท่านยังมีอำนาจในวงการ กีฬาอยู่เหมือนเดิมก็เชื่อว่าสนามกีฬาเมืองเชียงใหม่ 700 ปีคง จะมีสนามที่คุณดูได้ถึงหกหมื่นคนแน่แล้วไม่ต้องมาเกิดปัญหสนามจะแคบจะแคบอย่างที่กำลังวิตกกังวลอยู่ในขณะนี้

กว่าจะมีการตกลงสร้างสนามกีฬาเมืองหลัก 700 ปีของเมืองเชียงใหม่ นั้น ได้มีการประชุมพิจารณาถึงขนาดของสนามกีฬาหลายครั้งในรูปของคณะกรรมการจัดสร้างสนามกีฬาเมืองหลักเมืองเชียงใหม่ คณะกรรมการนี้ประกอบด้วยบุคคลจากหลายฝ่ายมาดูถึงความเหมาะสมกัน

ส่วนใหญ่คณะกรรมการจะเป็นบุคคลในส่วนกลางที่มีความรู้เรื่องการกระจายอำนาจนั้นน้อยมาก ส่วนใหญ่ท่านคิดของท่านว่าสนามกีฬาใหญ่ๆคนได้มากๆนั้นควรจะสร้างที่เมืองหลวงหรือรอบๆบริเวณทลเท่านั้น ส่วนต่างจังหวัดนั้นถ้าไปสร้างไว้ต่อไปก็จะถูกทอดทิ้งให้ทรุดโทรมเหมือนกับสนามกีฬาเขตหลายแห่งที่ กทม. ไปสร้างเอาไว้ในต่างจังหวัดแล้วกลายเป็นที่เลี้ยง ควายไปก็มี

แต่นั้นยอมไม่ใช่ที่เชียงใหม่แน่ๆเพราะสนามกีฬาที่ทางกทม.

มาสร้างเอาไว้ภายในสนามกีฬาเทศบาลนครเชียงใหม่ที่ถูกใช้งานหลักจนเรียกว่าคุ่มยิ่งกว่าคุ่ม

การที่สนามกีฬาใหญ่ๆ จะถูกใช้ให้เป็นประโยชน์หรือไม่ นั้นมันอยู่ที่ "การจัดการ" มากกว่าสนามใหญ่ในเมืองเชียงใหม่ถ้ามีการจัดการที่ดี มีการจัดการแข่งขันอย่างสม่ำเสมอโดยพยายามหาเกมสกีใหญ่ๆ มาลงช่วงว่างก็ต้องจัดเป็นสถานที่ฝึกซ้อมสถานที่สาธิตสถานที่เก็บตัวของนักกีฬาทิมชาติก็จะเกิดประโยชน์ ผลของการลงทุนก็จะคุ้มค่าและในอนาคตก็จะเป็นที่รองรับกีฬาระดับใหญ่ๆ ได้ อย่างสบายๆ บ้านเมืองนั้นไม่มีวันที่จะเล็กลงมันมีแต่จะเติบโตขึ้นทุกวี่ทุกวันโดยเฉพาะเมืองเชียงใหม่ด้วยแล้วความเติบโตของตัวเมืองนั้นแทบจะเรียกได้ว่าตามกันแทบไม่ทันอยู่แล้ว สนามกีฬา 700 ปี จุคนดูได้ 6 หมื่นคนอย่างแต่แรกต่อไปอาจจะจะเป็นสนามเล็กๆ อีกแห่งหนึ่ง ไม่ต้องสงสัย ไม่ต้องมองไปยาวไกลอีก 10 ปี หรือ 20 ปีหรอกครับ อีกสี่ห้าปีข้างหน้าก็รู้แล้วแหละว่าใหญ่หรือเล็ก

ที่ผ่านมาเราเอาความรู้สึกในอดีตมาเป็นเครื่องตัดสินใจ ในปัจจุบันซึ่งมันผิด เพราะทางที่ถูกมันจะต้องใช้อุณหภูมิมาเป็นปัจจัย ในการกำหนดงานมันถึงจะถูกเพราะเราเดินทางไปสู่อนาคต ไม่ใช่จะย้อนรอยไปสู่อดีต

การที่ผู้แทนของหลายๆ ประเทศที่เดินทางมาดูสนามกีฬา 700 ปีเมืองเชียงใหม่แล้วพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าสนามกีฬาเมืองเชียงใหม่จะไร่มันก็ดีไปหมดเสียอยู่อย่างเดียวกันเท่านั้นคือตัวเมนสเตเดียมที่เล็กเกินไปจุคนดูได้เพียงสองหมื่นคนเท่านั้น.

ประจានถึงความมีเงาของคณะกรรมการกำหนดขนาดของสนามกีฬา 700 ปีเมืองเชียงใหม่แท้ๆ

เมื่อวันแข่งขันมาถึงเฉพาะนักกีฬา เจ้าหน้าที่ นักแสดง สื่อมวลชน แขกรับเชิญ ผู้มีเกียรติ กรรมการทั้งส่วนกลางส่วนหน้า ก็พาเข้าไปเกือบเต็มสนามแล้ว

ถามจริงๆ ถေးว่าเราจะจัดการแข่งขันให้ชาวต่างจังหวัด ได้ชมหรือว่าจะจัดการแข่งขันเพื่อให้กรรมการฝ่ายต่างๆได้ไปสลอนหน้ากันจนเต็มสนามกีฬาปล่อยให้ชาวบ้านไปนั่งดูกันหน้าจอยี่

จำได้ว่าเมื่อครั้งนายกขวน หลีกภัย มาตรวจสนามครั้งหนึ่ง นั้นท่านเคยเสนอให้เพิ่มเนื้อที่สนามให้เป็นจุคนดูได้ 4 หมื่นคน เพราะจะได้เผื่อที่ไว้ให้ประชาชนคนดูให้มากขึ้นแต่ก็น่าเสียดาย ที่ผู้เกี่ยวข้องบอกว่าทำได้แต่ทำไม่ทันเสียแล้วทั้งนี้ทั้งนั้นเลยเป็นสนามจุคนดูได้ 2 หมื่นคนเหมือนเดิม

จึงเกิดปัญหากลัวคนจะล้นสนาม กลัวกรรมการจะเหยียบกันตาย กลัวสนามจะแตก กลัวอะไรต่อมิอะไรอยู่ในขณะนี้

และเมื่อถึงวันแข่งขันชาวเชียงใหม่เพียงไม่กี่สิบคนเท่านั้นที่จะมีโอกาสได้เข้าไปชมจนถึงขอบสนามเพราะเนื้อที่มีจำกัด จะได้เข้าไปหน้าสลอนในสนามกีฬากับบรรดาคณะกรรมการสายสั้นทั้งหลาย ที่ให้สร้างสนาม 700 ปีเมืองเชียงใหม่เป็นสนามจุ 2 หมื่นคนนั้นแหละครับ.

กว่าจะมาเป็นสนาม 700 ปีเมืองเชียงใหม่

กีฬาซีเกมส์กำลังจะเปิดฉากขึ้นในอีกไม่กี่วันนี้แล้วสนามกีฬา 700 ปีก็ตั้งเด่นเป็นสง่าอยู่ทางทิศตะวันตกของเมืองเชียงใหม่ อดสายตาชาวโลกที่ใครต่อใครมาเห็นแล้วก็พูดเป็นเสียงเดียวกันว่าเป็นสนามที่สวยงามมาก มีภูมิทัศน์ที่เหมาะสมอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับเป็นสถานกีฬาเพราะใกล้เคียงกับธรรมชาติแวดล้อมที่เป็นขุนเขาลำเนาไพรชนิดที่หาได้ยากในปัจจุบัน แต่กว่าจะเป็นสนามกีฬา 700 ปีนี้ได้รู้กันหรือไม่ครับว่าความเป็นมาอย่างไร ดังนั้นจึงขอใช้คำว่า

ถ้าไม่มีซีเกมส์ก็ไม่มีสนาม 700 ปี และถ้าไม่มีสนาม 700 ปี ก็ไม่มีกีฬาซีเกมส์เช่นกัน

อย่างที่พูดกันไปหลายครั้งว่ากีฬาซีเกมส์ที่เชียงใหม่ นั้นพูดกันมาเป็นชั่วอายุคนแล้ว ทุกคนมีส่วนเริ่มต้น ทุกคนมีส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดงานนี้ขึ้นมา เพราะว่าคำพูดเพียงคำเดียวก็อาจจะเป็นพลังเนื่องหนุนให้มีความคิดที่จะจัดงานนี้ขึ้นมาให้ได้ ในจังหวัด เชียงใหม่ ตั้งแต่อดีตพอเมือง **พตอ.นิรันดร ชัยนาม** ไม่ว่าจะเป็นอดีตท่านนายกสภาจังหวัดเชียงใหม่ **คุณบรรจบ ลัมจรรุญ** ไม่ว่าจะเป็นท่านอดีตนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัด เชียงใหม่อย่าง **คุณพัฒน์ ตูวานนท์** หรืออดีตหัวหน้าสำนักงาน กกท.สาขาเชียงใหม่อย่าง **คุณพีระ ฟองดาวิรัตน์** ล้วนแต่มีส่วนให้เกิดกีฬาซีเกมส์ทั้งสิ้น เราไม่ควรจะลืมท่านเหล่านี้

ถ้าจะมารวบรวมกันถึงการจุฑาลูกกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ขึ้นมา ในยุคปัจจุบันนี้ก็ต้องมารวบรวมกันตั้งแต่การแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 23 เมื่อปี พ.ศ.2532 ซึ่งเชียงใหม่เป็นเจ้าภาพ กีฬาแห่งชาติครั้งนี้แหละที่ทำให้กีฬาซีเกมส์เป็นจริงเป็นจังขึ้นมาซึ่งต้องเสริมไปด้วยละครับว่าถ้าไม่มีกีฬาแห่งชาติก็ไม่มีกีฬาซีเกมส์ ถ้าไม่มีกีฬาซีเกมส์ก็จะมีสนาม 700 ปี

ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่า เมื่อจังหวัดเชียงใหม่จัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 23 สำเร็จลง หลายฝ่ายหลายคนต่างก็ชื่นชมว่าเชียงใหม่จัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติได้อย่างยอดเยี่ยม ไร้ตำหนิ สมบูรณ์แบบ เพราะฉะนั้นผู้หลักผู้ใหญ่ในวงการกีฬาหลายคนจึงเห็นว่าศักยภาพของจังหวัดเชียงใหม่มีมากพอสำหรับการจัดการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ โดยเฉพาะกีฬาซีเกมส์

แต่การจะจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ขึ้นมาได้นั้น มันจะต้องเริ่มต้นกันที่ท้องถิ่นก่อนคนในท้องถิ่นจะต้องเป็นผู้เริ่มต้น

วงการกีฬาของเชียงใหม่ยุคหลังกีฬาแห่งชาตินั้น มี **พ.อ.พิเศษอินทรัตน์ ยอดบางเตย** เลือดเชียงใหม่บ้านช้างม้อย เป็นนายกสมาคมกีฬามี **คุณพีระ ฟองดาวรัตน์** หัวหน้าสำนักงาน กกท.สาขาเชียงใหม่ ผู้รักเชียงใหม่ถึงกับเคยประกาศว่า **"รักของผมฝังอยู่ที่สารภี"**

พ.อ.อินทรัตน์กับคุณพีระ ในครั้งนั้นกลายเป็นคู่หูหนังคู่กระดุกที่พบกันวันละสี่เวลาหลังอาหารและข้าวต้มรอบดึก เรื่อง

ของเรื่องก็เกี่ยวกับการหนุ่กีฬานั้นแหละครับ เพราะทางท่านนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่คือ พ.อ.อินทรัตน์ มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะพัฒนางานการกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่และของเขต 5 ให้เป็นหนึ่งในประเทศไทยให้ได้

นอกจากมุ่งหวังที่จะสร้างวงการกีฬาภาคเหนือให้เป็นหนึ่งในเมืองไทยแล้ว ยังมีจุดมุ่งหมายในการสร้างชื่อเสียงให้เมืองเชียงใหม่ โดยเป็นจังหวัดในภูมิภาคจังหวัดแรกที่ได้จัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ดังนั้นพลุของการกีฬาซีเกมส์ จึงถูกจุดขึ้นอย่างจริงจังตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ซึ่งก็ไม่ว่า ถ้าไม่มีวันนั้นแล้วจะมีวันนี้คือวันที่กีฬาซีเกมส์มาจัดขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่หรือไม่

และแค่นั้นยังไม่พอ เชียงใหม่จะต้องก้าวหน้าต่อไป มีซีเกมส์แล้วในอนาคตจะต้องมีเอเชียนเกมส์เกิดขึ้นที่นี่ให้ได้ นั่นคือปณิธานที่แน่วแน่ที่นายพลหนุ่มเลือดเชียงใหม่นาม พลตรีอินทรัตน์ ยอดบางเตย พร้อมทั้งจะผลักดันให้เกิดความเป็นจริงเป็นจังขึ้นมา

ความเป็นมา

เมืองเชียงใหม่มีชื่อปรากฏในตำนานว่า “นพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่” เป็นราชธานีของอาณาจักรล้านนาไทยตั้งแต่พระยามังรายได้สร้างขึ้น เมื่อ พ.ศ.1839 นับถึงปัจจุบันจะมีอายุครบรอบ 700 ปีในปี พ.ศ.2539 เชียงใหม่มีฐานะเป็นนคร

หลวงอิสระตามประวัติศาสตร์มีวิวัฒนาการต่อเนื่องกันมาโดยตลอด ประมาณ 300 ปี (ระหว่าง พ.ศ.1839-2101) เชียงใหม่ได้เสียเอกราชให้แก่ขัตติย์พม่าซึ่งบุเรงนองและได้ตกอยู่ภายใต้การปกครองของพม่านานร่วมสองร้อยปีจนถึงสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช และพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกได้ทรงช่วยเหลือล้านนาไทยภายใต้การนำของพระยาภาววิละและพระยาจำป๋านในการทำสงครามขับไล่พม่าออกไปจากเชียงใหม่และเมืองเชียงแสนได้สำเร็จ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชจึงได้สถาปนาพระยาภาววิละเป็นเจ้าเมืองเชียงใหม่มีฐานะเป็นเมืองประเทศราชของกรุงเทพฯ เชื้อสายของพระยาภาววิละซึ่งเรียกว่าตระกูลเจ้าเจ็ดตนได้ปกครองเมืองเชียงใหม่ เมืองลำพูน และลำปางสืบทอดกันมา จนกระทั่งในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทั่วไปได้โปรดให้ปฏิรูปการปกครองหัวเมืองประเทศราชได้ยกเลิกการมีเมืองประเทศราชในภาคเหนือ จัดตั้งการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาลเรียกว่ามณฑลพายัพและเมือง ปี พ.ศ.2476 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ปรับปรุงการปกครองแบบจังหวัดขึ้น จังหวัดเชียงใหม่จึงมีฐานะเป็นจังหวัดมาจนถึงปัจจุบัน

วันที่ 1 ตุลาคม 2530 กระทรวงมหาดไทยได้มีคำสั่งโยกย้าย แต่งตั้ง **ดร.ไพรัตน์ เดชะรินทร์** ผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท มาดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ทำให้

ประชาชนชาวจังหวัดเชียงใหม่ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวงการกีฬาของจังหวัดมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดที่ได้รับพระราชทานสังข์เงินและได้รับการยกย่องจากสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทยเป็น **“ผู้ว่ากีฬา”** ซึ่งในขณะนั้นมีผู้ว่าราชการจังหวัดเพียงไม่กี่คนที่มีความรักและให้ความสนใจในการส่งเสริมกีฬาเป็นพิเศษจนเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป

หลังจากที่ได้เดินทางมารับตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่เรียบร้อยแล้ว ดร.ไพรัตน์ เดชะรินทร์ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ในฐานะของประธานคณะกรรมการส่งเสริมกีฬาจังหวัดเชียงใหม่จึงได้เชิญคณะกรรมการกีฬาจังหวัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อกำหนดนโยบายในการส่งเสริมกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่ขึ้น 6 ประการ (ประกาศจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2531) เป็นการชี้เป้าหมายและทิศทางในการส่งเสริมกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ที่เป็นรูปธรรมและชัดเจน จึงทำให้การกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่เริ่มคึกคักขึ้น

คณะกรรมการกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่ได้มีความสนใจที่จะขอรับเป็นเจ้าของภาพจัดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ กีฬายาวชนแห่งชาติ กีฬาซีเกมส์ และกีฬาระหว่างประเทศ หรือนานาชาติต่างๆ แต่ปัญหาสำคัญในการจัดการแข่งขันกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่ คือสภาพสนามกีฬาที่ชำรุดทรุดโทรม ไม่ทันสมัยและจุผู้ชมได้น้อย จังหวัดเชียงใหม่ โดย **ร.อ.อริยะ อุประมัย** รองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ (ตำแหน่งในขณะนั้น) ซึ่งได้

รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบงานกีฬาของจังหวัดเชียงใหม่ได้ ทำหนังสือถึงการกีฬาแห่งประเทศไทยขอความร่วมมือส่งผู้บริหารที่สามารถตัดสินใจได้และช่างไปสำรวจประเมินค่าใช้จ่าย สนามกีฬาที่มีอยู่ทั้งหมด การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ส่ง **ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธุ์** รองผู้ว่าการกีฬาแห่งประเทศไทย (ตำแหน่งในขณะนั้น) พร้อมด้วยช่าง คือนายสุธา ลีลาธรรมและนายเจริญ สว่างพงษ์ เดินทางมาร่วมประชุมและสำรวจสนามกีฬา สรุปได้ว่าสนามกีฬาเทศบาลนครเชียงใหม่มีพื้นที่ 71 ไร่ 3 งาน 66 ตารางวา คับแคบเกินไป อีกทั้งมีสิ่งปลูกสร้างอยู่เต็มพื้นที่ไปหมดไม่สามารถที่จะก่อสร้างหรือขยายอาคารต่างๆ เพิ่มเติมได้ หากจะมีการปรับปรุงให้ทันสมัยต้องทุบของเก่าทิ้ง เพื่อสร้างใหม่ทดแทนซึ่งไม่คุ้มค่ากัน ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธุ์ รองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยจึงได้เสนอแนะให้จังหวัดเชียงใหม่หาที่ดินประมาณ 200-250 ไร่ เพื่อจัดสร้างสนามกีฬาแห่งใหม่ ซึ่งจะสอดคล้องกับแผนการสร้างสนามกีฬาหลักของการกีฬาแห่งประเทศไทยที่กำหนดจะสร้างศูนย์กีฬาภาคเหนือขึ้น ณ จังหวัดเชียงใหม่อยู่แล้ว

ในการจัดหาพื้นที่เพื่อจัดสร้างสนามกีฬาแห่งใหม่ **นายพระ พองดาวิรัตน์** หัวหน้าสำนักงาน กกท.จังหวัดเชียงใหม่ (ตำแหน่งในขณะนั้น) ร่วมกับ **พ.อ. (พิเศษ) อินทรรัตน์ ยอดบางเตย** (ยศในขณะนั้น) นายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ และ **นายทวงศ์ศักดิ์ กัลยา** กรรมการบริหารสมาคม

กีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่ ได้ร่วมกันตรวจสอบพื้นที่จากราชพัสดุจังหวัดเชียงใหม่ และฝ่ายยุทธโยธাজังหวัดทหารบกเชียงใหม่ จึงทราบว่าพื้นที่จำนวน 200 ไร่ ขึ้นไปของจังหวัดเชียงใหม่มีอยู่หลายแปลง แต่กองทัพบกเป็นผู้ครอบครองขอใช้ประโยชน์อยู่ทั้งสิ้น จึงได้นำความเรียนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่เพื่อทราบ

วันที่ 15 กันยายน 2531 เวลา 14.00 น. ได้มีการประชุมคณะกรรมการผู้ก่อตั้งมูลนิธินวมินทรราชูทิศพายัพ ณ โรงเรียนนวมินทรราชูทิศ พายัพ โดย พลโทศิริ ทิวพันธุ์ แม่ทัพภาคที่ 3 (ยศในขณะนั้น) เป็นประธาน และ ดร.ไพรัตน์ เดชะรินทร์ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ได้เข้าร่วมประชุมด้วย หลังจากเลิกประชุม ดร.ไพรัตน์ เดชะรินทร์ ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่จึงได้หารือกับ พลโทศิริ ทิวพันธุ์ แม่ทัพภาคที่ 3 และพลตรีธีระ เล็กวิเชียร ผู้บังคับการจังหวัดทหารบกเชียงใหม่ (ยศในขณะนั้น) เกี่ยวกับพื้นที่ที่จะใช้สร้างสนามกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ในการหารือครั้งนี้มี นายมานิตย์ ศรีพิทักษ์ ผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทรราชูทิศ พายัพ กับศูนย์วิจัยโคนมภาคเหนือมีเนื้อที่ประมาณ 250 ไร่ กองพันทหารปืนใหญ่ที่ 7 ใช้ประโยชน์เป็นสนามฝึกยิงปืนเล็กยาวอยู่ พลโทศิริ ทิวพันธุ์ แม่ทัพภาคที่ 3 และพลตรีธีระ เล็กวิเชียร เห็นชอบในหลักการไม่ขัดข้อง ให้ทางจังหวัดเชียงใหม่ทำเรื่องขอใช้อย่างเป็นทางการไปยังกองทัพบก โดยทั้ง 2 ท่านจะให้การสนับสนุน

วันที่ 23 กันยายน 2531 นายพีระ พงดาวิรัตน์ หัวหน้าสำนักงาน กทท.จังหวัดเชียงใหม่ ได้เขียนโครงการสร้างสนามกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ขึ้นชื่อ “โครงการสร้างสนามกีฬาเมืองหลักเฉลิมฉลอง 700 ปี นพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่” (พ.ศ.2539) แล้วส่งโครงการขอใช้พื้นที่ในการสร้างสนามกีฬาไปยังจังหวัดทหารบกเชียงใหม่ กองทัพภาคที่ 3 และกองทัพบก

วันที่ 19 ธันวาคม 2531 กองทัพบกมีหนังสือ กท. 0404/2595 อนุญาตให้จังหวัดเชียงใหม่ใช้พื้นที่ในการสร้างสนามกีฬาได้แต่มีเงื่อนไข หากกองทัพบกมีความจำเป็นที่จะต้องใช้พื้นที่เพื่อการทหารจะต้องส่งมอบคืนให้

วันที่ 9 เมษายน 2531 พ.อ.พล เริงประเสริฐวิทย์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีผู้ดูแลกำกับงานของการกีฬาแห่งประเทศไทยได้ส่ง นายวิจิตร แจ่มใส ซึ่งเป็นเลขานุการส่วนตัวเดินทางขึ้นมาจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับการประชุม ครม.สัญจรที่จะจัดขึ้น ณ จังหวัดเชียงใหม่ว่า จังหวัดเชียงใหม่มีโครงการอะไรที่น่าสนใจและสำคัญเกี่ยวกับเรื่องกีฬาที่จะให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาบ้าง นายพีระ พงดาวิรัตน์ หัวหน้าสำนักงาน กทท. จังหวัดเชียงใหม่ จึงนำความเข้าแจ้งต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ พร้อมเสนอหนังสือลงนามถึง ฯพณฯ รองนายกรัฐมนตรี (พล.อ.เทียนชัย ศิริสัมพันธ์) ฯพณฯ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

(พ.อ.พล เริงประเสริฐวิทย์) ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดเชียงใหม่อีก 9 คน ขอความร่วมมือสนับสนุนและผลักดันโครงการสร้างสนามกีฬา เมืองหลักเฉลิมฉลอง 700 ปี นพบุรีศรีนครพิงค์เชียงใหม่ (พ.ศ.2539) ให้ได้เข้าวาระพิจารณาในการประชุม ครม.สัญจร ณ จังหวัดเชียงใหม่

วันที่ 3 พฤษภาคม 2532 การกีฬาแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อขอให้นำเรื่องโครงการสร้างสนามกีฬาเมืองหลัก เฉลิมฉลอง 700 ปีเมืองเชียงใหม่ เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีในส่วนภูมิภาค ณ จังหวัดเชียงใหม่ ในวันที่ 13 พฤษภาคม 2532

คณะรัฐมนตรีในคราวประชุม ครม.สัญจรวันที่ 13 พฤษภาคม 2532 ณ โรงแรมเชียงใหม่พลาช่า จังหวัดเชียงใหม่ ได้มีมติเห็นชอบในหลักการของโครงการสร้างสนามกีฬาเมืองหลักเฉลิมฉลอง 700 ปี เมืองเชียงใหม่ ตามที่สำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ โดยให้การกีฬาแห่งประเทศไทยจัดทำรายละเอียดและรูปแบบรายการก่อสร้างทำข้อตกลงกับสำนักงานประมาณต่อไป

วันที่ 9 ตุลาคม 2532 กรมธนารักษ์ได้มีหนังสือที่ กค.0407/8468 แจ้งให้ทราบเรื่องอนุญาตให้ใช้ที่ราชพัสดุ สร้างสนามกีฬาจังหวัดในเนื้อที่ 236 ไร่ 1 งาน 9 ตารางวา โดยมีเงื่อนไข 7 ประการตามระเบียบของกรมธนารักษ์

จากการที่คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบในหลักการให้สร้างสนามกีฬาเมืองหลักเฉลิมฉลอง 700 ปีเมืองเชียงใหม่แล้ว ในปี พ.ศ. 2538 ประเทศไทยได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ดังนั้นจังหวัดเชียงใหม่และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย จึงมีการเคลื่อนไหวที่จะขอให้ใช้สนามกีฬาหลักเฉลิมฉลอง 700 ปี เมืองเชียงใหม่ที่ได้สร้างขึ้นเป็นสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ที่ประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันขึ้นในการนี้ **นายอานวย ยศสุข** สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นประธานกรรมการสวัสดิการสังคมและการกีฬา สภาผู้แทนราษฎรจึงได้ประสานงานกับการกีฬาแห่งประเทศไทย และคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทยจัดการประชุมสัมมนาเรื่อง **“เชียงใหม่กับการเป็นเจ้าภาพจัดซีเกมส์ พ.ศ.2538 ระหว่างวันที่ 27-28 มีนาคม 2534”** ณ โรงแรมเชียงใหม่พลาซ่า จังหวัดเชียงใหม่ ได้ผลสรุปว่า จังหวัดเชียงใหม่สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้จัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 พ.ศ.2538 หากไม่จัดการแข่งขันที่กรุงเทพมหานคร

คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทยในการประชุมเมื่อวันที่ 15 กรกฎาคม 2538 มีมติเห็นชอบให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณากำหนดเป็นนโยบายให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นสถานที่จัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 พ.ศ.2538 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพและให้ผนวกการก่อสร้างสนามยิงปืน

และเวลโลโดรมไว้ในโครงการจัดสร้างสนามกีฬาเพื่อรองรับการแข่งขันกีฬาสีเกมส์ด้วย โดยให้การกีฬาแห่งประเทศไทยจัดทำรายละเอียด ข้อมูล และแผนการเงินของโครงการให้สมบูรณ์ และชัดเจนในการนำเสนอคณะรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรีในการประชุมปรึกษาหารือ เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2534 มีมติเห็นชอบในนโยบายที่ให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 18 พ.ศ. 2538 ตามที่การกีฬาแห่งประเทศไทยเสนอ

หลังจากที่คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบแล้ว งานการก่อสร้างสนามกีฬาเฉลิมฉลอง 700 ปี เมืองเชียงใหม่ก็ไม่ก้าวหน้าไปเท่าที่ควร มีปัญหามากมายและมีกระแสความกดดันด้านต่างๆ ไม่เว้นแต่ละวัน ทุกฝ่ายเป็นห่วงกลัวว่าการก่อสร้างสนามกีฬาจะเสร็จไม่ทันใช้ในการแข่งขันกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 18 ปี พ.ศ. 2538 กระแสทุกฝ่ายจึงมุ่งเป้ามาที่ ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธุ์ ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งท่านก็ได้ยืนยันอย่างหนักแน่นว่าเสร็จทันแน่นอน

วันเสาร์ที่ 15 กุมภาพันธ์ 2538 ดร.สมชาย ประเสริฐศิริพันธุ์ ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย ได้นำดอกไม้ธูปเทียนไปไหว้ทำพิธีบอกกล่าวเจ้าบ้านเจ้าเมืองและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่รักษาเมืองเชียงใหม่ ประกอบด้วย อนุสาวรีย์ 3 กษัตริย์ สถูปพ่อขุนเม็งราย ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง อนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัยและศาลพระภูมิพื้นที่ที่สร้างสนามกีฬาเพื่อแจ้งให้ทราบ

“การกีฬาแห่งประเทศไทยจะมาสร้างสนามกีฬาเฉลิมฉลอง 700 ปี ให้กับเมืองเชียงใหม่ มาสร้างความเจริญให้กับบ้านเมืองเชียงใหม่ หากมีปัญหาใดๆ ที่ติดขัดอยู่ที่ขอให้ดลบันดาลให้ได้รับการแก้ไขและสำเร็จลุล่วงเป็นไปด้วยความเรียบร้อยด้วย”

จากวันนั้นเป็นต้นมางานต่างๆ ก็มีความก้าวหน้าสำเร็จเป็นไปตามขั้นตอนที่ได้วางไว้

วันที่ 17 มีนาคม 2536 คณะรัฐมนตรีในการประชุมปรึกษาพิจารณาเรื่องที่สำนักงานประมาณเสนอขออนุมัติให้การกีฬาแห่งประเทศไทย ก่อหนี้ผูกพันงบประมาณค่าก่อสร้างสนามกีฬาเมืองหลักเฉลิมฉลอง 700 ปีเมืองเชียงใหม่ และลงอนุมัติให้ก่อหนี้ผูกพัน (ขยายวงเงิน) เป็นวงเงิน 538,455,000 บาท ประกอบด้วยค่าก่อสร้าง 520,198,000 บาท ค่าออกแบบและควบคุมงาน 18,257,000 บาท

วันที่ 29 เมษายน 2538 การกีฬาแห่งประเทศไทยได้ลงนามสัญญาจ้างให้บริษัทที่ปรึกษา คีน จำกัด เป็นผู้ออกแบบงานโครงการสร้างสนามกีฬาเมืองหลักเฉลิมฉลอง 700 ปีเมืองเชียงใหม่

วันที่ 11 พฤษภาคม 2535 ได้มีการประชุมเกี่ยวกับการใช้พื้นที่ในการสร้างสนามกีฬาเฉลิมฉลอง 700 ปีเมืองเชียงใหม่ ณ ห้องประชุมศาลากลางจังหวัดเชียงใหม่ โดยสำนักงานชลประทานจังหวัดเชียงใหม่ ขอสับเปลี่ยนพื้นที่ด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ โดยตัดแบ่งพื้นที่ด้านทิศตะวันตกตลอดแนวเชิง

เชื่อมห้วยจอกมีเนื้อที่ใกล้เคียงกันให้ 18.07 ไร่ และโรงเรียน
นวมินทราชูทิศ พายัพ ยินดีตัดแบ่งที่ดินด้านทิศตะวันตก
เฉียงเหนือให้อีกประมาณ 34 ไร่ เพื่อใช้ในการสร้างโรงพล
ศึกษาและสนามจักรยานเพิ่มเติมจึงทำให้พื้นที่ในการก่อสร้าง
ทั้งหมด 270 ไร่ 1 งาน 98 ตารางวา

วันที่ 7 ตุลาคม 2536 เวลา 11.59-12.09น. พิธีวาง
ศิลาฤกษ์สนามเมืองหลักเฉลิมฉลอง 700 ปี เมืองเชียงใหม่
โดยมี ฯพณฯ เทอดพงษ์ ไชยนันท์ รัฐมนตรีประจำสำนัก
นายกรัฐมนตรี เป็นประธานในพิธี

วันที่ 23 สิงหาคม 2538 เวลา 10.00 น. จังหวัด
เชียงใหม่ได้เชิญผู้เกี่ยวข้องร่วมประชุมพิจารณาตั้งชื่อสนามกีฬา
เฉลิมฉลอง 700 ปี เมืองเชียงใหม่ เพื่อให้สั้นและเหมาะสม
ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ตั้งชื่อว่า “สนามกีฬาสมโภชเชียงใหม่
700 ปี” แล้วมีหนังสือที่ ชม.0015.2/ว.40679 ลงวันที่ 23
สิงหาคม 2537 เวียนให้ทุกส่วนราชการทราบโดยทั่วกัน

รวมมูลค่าก่อสร้างสนามกีฬาสมโภชเชียงใหม่ 700 ปี
และระบบสาธารณูปโภคเป็นเงินรวมทั้งสิ้น 1,487,481,717.75
บาท (หนึ่งพันสี่ร้อยแปดสิบเจ็ดล้านสี่แสนแปดหมื่นหนึ่งพัน
เจ็ดร้อยสิบเจ็ดบาทเจ็ดสิบห้าสตางค์)

บุษบา ยอดบางเตย พร้อมตั้งนานแล้วสำหรับงานเพื่อบ้านเมือง

ก็ต้องยอมรับกันนะครับว่า ในปัจจุบันนี้บทบาทของสตรีในบ้านเรานั้นก้าวขึ้นมาทัดเทียมกับบุรุษอย่างไม่น้อยหน้า บางรายบางท่านนั้นอาจจะก้าวล้ำหน้าไปกว่าบุรุษ ชนิดที่ต้อง ยอมทูลงให้กันเลยทีเดียว ในวงการราชการนั้นพิสูจน์ให้เห็นเป็นอย่างดีสตรีนั้นเป็นได้ทุกตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นผู้ว่าฯ อธิบดีฯ หรือ ปลัดกระทรวงขอเพียงเปิดโอกาสให้เป็นดุกี้แล้วกัน เพราะที่เป็นมาแล้วนั้นพิสูจน์ได้เป็นอย่างดีว่าสตรีนั้นไม่มีอะไรที่เป็นข้อจำกัด

ยิ่งในวงการธุรกิจด้วยแล้วผู้หญิงเดี๋ยวนี้เก่งมากเป็นเจ้าของธุรกิจร้อยล้าน พันล้าน หมื่นล้าน ได้อย่างเข้มแข็งทำเอาผู้ชายอกสามศอกทั้งหลายต้องค้อนประหลับประหลือกันเลยทีเดียว

แหละ และผู้หญิงนักธุรกิจที่ประสบความสำเร็จคุมกิจการพันล้าน หมื่นล้านนั้น ก็ใช้ว่าจะมีเพียงสองราย สามรายก็หาไม่ แต่กลับมีมากมายเป็นพันรายหมื่นรายกันเลยทีเดียว มีทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดและหนึ่งในผู้หญิงผู้ประสบความสำเร็จในด้านธุรกิจเช่นว่านั้น แน่อนจะต้องมี **“บุษบา ยอดบางเตย”** ด้วยผู้หนึ่ง

ด้วยโลกทัศน์กว้างไกลเมื่อจบการศึกษา บุษบา ยอดบางเตย จึงก้าวกระโดดออกมาสู่กับโลกกว้างด้วยความมั่นใจ จ้างงานที่คิดว่าเป็นข้อมูลของชีวิตด้วยความพินิจพิจารณาเก็บเกี่ยวเพื่อบรรทัดฐานในอนาคตอย่างมุ่งมั่นเพื่อก้าวเข้าสู่ชีวิตของตัวเอง ธุรกิจของตัวเองอย่างมั่นคงประสบการณ์ต่างๆ ที่ตกตวงเอาไว้ในการทำงานตรงที่มั่นใจอย่างเต็มเปี่ยมว่าทำได้จึงได้หันหน้าเข้าสู่ถนนสายธุรกิจ

เป็นธุรกิจเกี่ยวกับที่ดิน

ประสบการณ์ ฝีมือ ช่วงจังหวะที่เหมาะสม ความตั้งใจที่ดี ทำให้ประสบความสำเร็จตามความคาดหมาย จนกระทั่งสามารถเข้ามาสู่ในระดับแนวหน้าได้ในเวลาอันไม่นานเท่านั้นเอง จากธุรกิจที่ได้มาคลุกคลีเองอย่างเต็มตัวนี้เองที่สร้างความเป็นปึกแผ่นทางฐานะให้กับ บุษบา ยอดบางเตย ชนิดที่กล่าวได้ว่ากินอย่างไรก็ไม่หมด

เมื่อฐานะความเป็นอยู่มั่นคงเป็นปึกแผ่นแล้วนี้เอง บุษบา ยอดบางเตย ก็ได้ทอดสายตาสู่สังคมนรอบๆ ตัวและก็ได้รู้ได้พบ

ได้เห็นได้ทราบปัญหาหลายๆอย่างที่มีมันมะลุมมะตุ้มอยู่ โดยเฉพาะในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ที่ได้พบได้เห็นอยู่ทุกวันและก็ตามตัวเองว่าจะเข้าไปมีส่วนร่วมไปแก้ไขหลายๆปัญหานั้นได้หรือไม่

คำตอบก็คือ ถึงเวลาแล้ว พร้อมแล้ว และก็พร้อมมาเป็นเวลานานแล้วด้วยที่จะเข้าไปแก้ปัญหานั้นเพียงแต่ว่าโอกาสนั้นยังไม่เปิดให้

แต่คราวนี้.....คราวที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลนครเชียงใหม่ ในวันที่ 12 พฤศจิกายน ศกนี้ บุษบา ยอดบางเตย จึงเสนอตัวที่จะมาร่วมแก้ปัญหของพี่น้องประชาชนในเขตเทศบาลในนามของกลุ่มนักรู้พัฒนา กลุ่มการเมืองไฟแรงที่ปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะอาสาพี่น้องชาวเทศบาล โดยจะลงสมัครในแขวงเมืองรายร่วมทีมกับ ด.ต.สมยศ ใจคำ ,สุพจน์ เศรษฐมาลินี ,วันไชย พ่วงเฟื่อง ,ประสิทธิ์ แสนไชย และเสน่ห์ สุรินทร์

ข้าง-กับแมว ที่แท้ที่ท่านจะตามใจท่าน

หลายคนบ่นให้ฟังว่าการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ที่จังหวัดเชียงใหม่นี้สัตว์สัญลักษณ์ของการแข่งขันครั้งนี้ความเหมาะสมนั้นน่าจะเป็นช้างมากกว่าแมว เขาให้เหตุผลถึงสัตว์ 2 ชนิดนี้ว่า ช้างมันมีความผูกพันต่อเมืองเชียงใหม่มากกว่าแมวทุกด้านเพราะตราสัญลักษณ์ของเมืองเชียงใหม่มันเป็นช้างแล้วถ้าหากจะมองกันถึงรอบเมืองเชียงใหม่ ด้านความผูกพันกันกับสัตว์คู่บ้านคู่เมืองแล้วจะเห็นว่าช้างมันมีความเกี่ยวกับเมืองเชียงใหม่มาแต่โบราณกาล

เรามีถนน หมู่บ้าน ตำบล ในเมืองเชียงใหม่ที่เกี่ยวข้องกับ ช้าง ยกตัวอย่างเช่นถนนช้างม่อย ตำบลช้างม่อย ประตูช้างเผือก ตำบลช้างเผือก อนุสาวรีย์ช้างเผือก ถนนช้างคลาน วัดลุ่มช้าง ตำบลช้างคลาน วัดช้างค้ำ เป็นต้น ซึ่งเชื่อว่าชื่อเหล่านี้หากไปศึกษาขยายความแล้วมันมีความหมายเกี่ยวข้องกับบ้านเมืองมาแต่โบราณกาลมาทั้งนั้น

การแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 23 ที่จังหวัดเชียงใหม่เป็นเจ้าภาพไปเมื่อหลายปีก่อนเชียงใหม่จึงใช้สัญลักษณ์ของช้างน้อยสวมชุดม่อฮ่อมเป็นสัญลักษณ์ของการจัดการแข่งขันซึ่งก็เรียกความเก๋ได้พอสมควรในเรื่องของความรักของช้างน้อยในลีลาท่าทางต่างๆของช้างน้อย ในแต่ละประเภทกีฬาจน

เดี๋ยวนี้อาณาที่บางแห่งก็ยังเสียดายสัญลักษณ์ตัวนี้ เก็บรักษา
ข้างน้อยเอาไว้เป็นอย่างดี

จวบจนมีความเห็นชอบให้เชียงใหม่เป็นสถานที่สำหรับ
จัดการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ขึ้นหลายคนจึงคิดว่าตัว
สัตว์นำโชคที่จะมาเป็นสัญลักษณ์กีฬาซีเกมส์คราวนี้ คงจะ
ไม่แคล้วคลาดไปจาก "ช้าง" เป็นแน่แท้แต่อาจจะเปลี่ยน
อากัปกิริยาใหม่ไม่ให้เหมือนกับกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 23 โดยจัด
ประกวดรูปแบบใหม่ขึ้นมาเชื่อว่าจะได้รูปแบบที่น่าสนใจ และ
จะต้องเป็นที่สนใจของต่างชาติโดยเฉพาะในภาคซีเกมส์กันไม่น้อย
เพราะทุกชาติย่อมรู้จักช้างกันดีอยู่แล้ว

ประกอบกับปัจจุบันเชียงใหม่และจะใกล้เคียงล้วนมีช้าง
เช่นการแสดงของช้าง โรงเรียนฝึกลูกช้าง รพ.ช้าง ทัวรป่ากับ
ช้างถูกจัดอยู่ในปฏิทินการท่องเที่ยวอยู่แล้วและเชื่อว่านักกีฬา
เจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้ติดตามจากต่างชาติจะต้องเข้าไปดูช้างกันมาก
หน้าหลายตาทีเดียวแต่คงจะไม่มีใครคนใดขอให้จัดทัวร์ไป
ดูแมวกันแน่ แต่ก็นั่นแหละครับ "การจัดซีเกมส์ครั้งที่ 18 ที่
จังหวัดเชียงใหม่คราวนี้นั้นคนเชียงใหม่แน่แท้จะไม่มีโอกาส
ได้แสดงบทบาทอะไรที่ทำให้เห็นว่ามีส่วนร่วมในการจัดการ
แข่งขันครั้งนี้ เพราะทุกอย่างนั้น "ถูกจำกัดสิทธิ์หรือสำเร็จรูป
มาจากกรุงเทพฯทั้งสิ้น" เชียงใหม่เป็นได้แต่ให้แผ่นดินให้ใช้จัด
การแข่งขันแค่นั้นเอง แม้แต่เรื่องสัตว์รูปสัญลักษณ์ หรือ
สัตว์นำโชค มีการจัดประกวดมีการคัดเลือกมีการคิดค้นกันมา

จากกรุงเทพฯ พร้อมสรรพโดยไม่ได้ “ถามใจ” คนเชียงใหม่
เจ้าถิ่นเลยแม้แต่น้อยว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย โดย พลตรี
จารึก อารีรัชการันต์ ทำเป็นการประกวดสัตว์นำโชคซีเกมส์
ด้วยวิธีการใดก็ไม่รู้ ก็เลยได้รูปแมวสวัสดิ์มีอรรถนพ กิตติ
ชัยวรรณ นักการทูตชื่อดังมาเป็นตัวโชว์อย่างที่เราเห็นอยู่ ความจริง
อรรถนพ หรือแอ๊ด มติชน เองก็เป็นคนเชียงใหม่และจากการ
ที่เคยร่วมงานกันมาบ้างคิดว่าถ้าให้แอ๊ด เขียนรูปข้างทางจ้อง
แล้วละก็รับรองจะทำให้ดีและสวยงามกว่าแมวอย่างไม่ต้องสงสัย

และก็เพิ่งมารู้ทีหลังอีกเหมือนกันว่าการที่ทางคณะกรรมการ
โอลิมปิกแห่งประเทศไทยท่าน “สำเร็จรูป” ให้แมวสวัสดิ์เป็น
สัตว์สัญลักษณ์ซีเกมส์ครั้งที่ 18 ที่จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งๆที่
ข้างมีความเหมาะสมสำหรับงานนี้เป็นร้อยเท่าพันเท่าในทุกด้าน
นั้นก็เพราะท่านมีเหตุผลของท่าน

คือท่านจะเก็บข้างเอาไว้เป็นสัตว์สัญลักษณ์กีฬาเอเชียน
เกมส์ที่ประเทศไทยในปี 2541 นั้นเองเพราะตอนนี้ตกลงอย่าง
เด็ดขาดแล้วว่าสัญลักษณ์เอเชียนเกมส์ คือข้าง

จะถูกต้อง จะสมควร จะเหมาะสมจะเข้ากับบรรยากาศ
จะเข้ากับสิ่งแวดล้อมอย่างไรท่านไม่สนของท่านหรอกครับเพราะ
ท่านยึดถือกันอยู่ว่าเมืองไทยคือกรุงเทพฯ กรุงเทพฯคือเมือง
ไทย ถ้าฉันจะเอาของฉันอย่างนี้ ใครจะคิดอย่างไรฉันไม่
สนว้อย.....

9-17 ธันวาคม 2538
 "ซีเกมส์" ครั้งแรก ที่เชียงใหม่

"เปลวไฟในไอหมอก"...หยอกขุ่นเขา

เย็นรุ่มเงาพันธุ์ไม้อยู่ไม่ห่าง

สิบประเทศรวมใจไม่จี๊ดจาง

บนเส้นทางกีฬาสามัคคี

ประเทศไทยของเราเป็นเจ้าภาพ

ทั่วโลกทราบทั้งสิ้นทุกถิ่นที่

เลือกเชียงใหม่มาตรฐานจัดการดี

ประเพณีวัฒนธรรมนำชีวิต

ณ ดินแดนดอกเอื้องเมืองเชียงใหม่

รับงานใหญ่ "ซีเกมส์" อิมเอมจิต

การกีฬาเชื่อมประสานสมานมิตร

ร่วมความคิดร่วมพลังร่วมสังคม

ลมหนาวและสาวงามความสดใส

คนเชียงใหม่พูดไพเราะล้วนเหมาะสม

กลิ่นดอกเอื้อง เสียงขึง ขึงอารมณ์

ชนชื่นชมทุกคราเมื่อมาเยือน

ภูมิใจในความงาม "สนามกีฬา"

ประทับตาประทับใจหาใดเหมือน

แอบอิงดอยใกล้ชิดติดดานเรือน

ต้อนรับเพื่อนที่รักนักกีฬา

ชาวเชียงใหม่ทั้งมวลล้วนยินดี
 คอยวันที่พบกัณสดุทธรรษา
 "ดอยสุเทพ" เจดจรัสวัฒนา
 ศรีสงารมเย็นเป็นเมืองบุญ
 สัญญลักษณ์ "ซีเกมส์" เกมยิ่งใหญ่
 "แมวไทย" ไหว้ยิ้มรับสนับสนุน
 "สวัสดี" ขึ้นขอบ และ ขอบคุน
 ทักทายให้อบอุ่นอย่างคุ้นเคย

"ห่วงนกห่วง" "นกสี" ที่ร่วมสร้าง
 คือศูนย์กลางกำเนิดโดยเปิดเผย
 เหมือนดอกไม้บ่งบอกงามอกเงย
 ไม่ละเลยสัมพันธ์ภาพซาบซึ้งใจ

มวลหมู่มิตรสหายทั้งชายหญิง
 ลูกแม่ปิง ช่วยกัน ไม่หวั่นไหว
 ครั้งแรกในภุทธจัดก่อนใคร
 สู่เส้นชัยกีฬาที่ท้าทาย

เก้าถึงสิบเจ็ดธันวา เชิญมาร่วม
 ณ แหล่งรวมความงามทุกความหมาย
 ซีเกมส์ จักสร้างสรรเกินบรรยาย
 ร่วมสืบสายไมตรีด้วยกีฬา

ประพันธ์โดย กัญญารัตน์ อันตระกูล
 สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย เชียงใหม่

ตะกร้อไทย...

เพื่อหัวใจไว้สำหรับความผิดหวังบ้าง

โดย...หนุ่ม...ฐิตะวัฒน์

ผมรับผิดชอบกีฬาตะกร้อมานานตั้งแต่เมื่อครั้งคุณพัฒน์ ตูวานนท์ เป็นนายกสมาคมกีฬาจังหวัดเชียงใหม่ กระทั่งคุณพัฒน์ เสียชีวิตได้นายกสมาคมกีฬาจังหวัดเชียงใหม่คนใหม่คือ พ.อ.อินทรัตน์ ยอดบางเตย กับมาถึงคุณวิมล ธิเวกานนท์ ผม ก็ยังทำหน้าที่นี้

ความที่อยู่เป็นประธานฝ่ายตะกร้อ สมาคมกีฬาแห่งจังหวัดเชียงใหม่มาเป็นเวลานาน จึงมีโอกาสดูคลุกคลีกับวงการตะกร้อของเมืองไทยด้วย โดยเฉพาะท่านนายกสมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทย พลตรีจาริก อารียะราชการณต์ ท่านก็ได้ให้ความเมตตาผมมาก มีนักกีฬาตะกร้อจากเชียงใหม่ได้ติดทีมชาติหลายคน เมื่อนักกีฬาตะกร้อของทีมชาติไทยขึ้นมาเชียงใหม่คราวใดผมก็ได้ดูแล บางครั้งทีมตะกร้อไทยไปแข่งขันยังต่างประเทศ ผมก็มีโอกาสได้ไปดูแลช่วยเหลือด้วย

เรียกได้เต็มปากว่ารู้ซึ่งถึงวงการตะกร้อเมืองไทยเราเป็นอย่างดี จะเรียกว่าถึงถิ่นเลยก็ย่อมได้ กระทั่งรู้ว่ากีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 ที่จังหวัดเชียงใหม่ นั้นทีมตะกร้อของเรานั้นมีโอกาสที่จะคว้าเหรียญทองมาคล้องคอได้มากน้อยแค่ไหน

มองดูแล้วนักตะกร้อทีมชาติไทยชุดซีเกมส์ครั้งที่ 18 นี้

เป็นนักกีฬารุ่นใหม่ทั้งทีม มีไฟแรง มีความตั้งใจสูง เรื่องฝีมือ
นั้นไม่ต้องพูดถึงไม่น้อยไปกว่าคู่แข่งคือมาเลเซียอย่างแน่นอน
แต่สิ่งที่นักตะกร้อทีมชาติไทยของเรายังขาดอยู่คือประสบการณ์
สิ่งนี้แหละที่จะเป็นเครื่องตัดสินว่า เราจะได้เหรียญทองหรือไม่

ถ้าว้นแข่งขัน หากทีมไทยสามารถเอาชนะคู่ต่อสู้ไปได้
ก่อนก็ย่อมเกิดความฮึกเหิมไปได้ดีกันทั้งทีม แต่ถ้าหากถ้าว้นแข่งขัน
เกิดเกิดถูกเขานำไปมากมายนักกีฬาของเราอาจจะถอดใจไปเลยก็ได้

หลายคนบอกว่าเมื่อมาแข่งในเมืองไทยเราเราได้เหรียญทุก
อย่างสภาพแวดล้อม เสียงเชียร์ สนาม สภาพอากาศ เราจะได้
ต้องได้เหรียญทอง

แต่ผมว่ามันไม่แน่นอนครับ

เพราะกีฬาไม่มีแพ้ มีชนะ ถ้าคู่แข่งของเราไม่ใช่มาเลเซีย
ก็ว่ากันไปอีกอย่างหนึ่งแต่เป็นสื่อเหลืองมาเลเซียที่มีแต่ความแค้น
ความแค้นสนาม ใจนิ่ง สมาธิเยี่ยม แม้สิ่งคโปรก็จะประมาท
ไม่ได้เพราะมีตัวเก่าที่ใจสนามมาร่วมแข่งขันด้วยเกือบทั้งทีม

ทีมไทยอาจจะไปไม่ถึงดวงดาวก็ได้ ดังเหตุผลที่บอกมาแล้ว
ก็ได้แต่ภาวนาเท่านั้นว่าขอให้โชคเข้าข้างเราเท่านั้น ตอนแรงๆ
ขอให้เราชนะเขาเพื่อเอากำลังใจไว้ก่อน

**ดูตะกร้อทีมชาติไทยในซีเกมส์ ให้เพื่อหัวใจไว้สำหรับ
ความผิดหวังบ้างก็แล้วกัน...**

“หนุ่ม”

นางบุษบา ยอดบางเตย

เทศมนตรีเทศบาลนครเชียงใหม่ ผู้มีใจรักกีฬาไม่แพ้พลตรี อินทรีตัน ยอดบางเตย ท่านตั้งความหวังว่าต่อไปเทศบาลนครเชียงใหม่ จะสนับสนุนกีฬาให้กับเยาวชนมากขึ้น เพื่อที่เยาวชนเชียงใหม่จะได้มีโอกาสรับใช้ประเทศในนามทีมชาติไทยต่อไป

